

b) Els tipus de gravamen dins dels límits que fixa l'article 27 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim economicofiscal de Canàries.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», si bé té efectes des de l'1 de gener de 2002.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24962 *LLEI 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia.* («BOE» 313, de 31-12-2001).

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

A proposta del Govern de la nació, el Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes, en la reunió de 27 de juliol de 2001, ha aprovat un nou sistema de finançament autonòmic la posada en pràctica del qual exigeix dur a terme una sèrie de reformes legals, unes amb rang orgànic, és el cas de la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes, altres sense aquest rang. L'objecte d'aquesta Llei és emprendre les reformes a què s'ha alludit en segon lloc. Per aconseguir-ho, aquesta Llei s'estructura en un títol preliminar, introductor del contingut d'aquesta Llei, i sis títols posteriors, cada un dels quals respon a les idees que s'expressen als apartats següents, dues disposicions transitòries, dues disposicions addicionals, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

En el títol preliminar s'estableix com a objecte de la Llei la regulació del sistema de finançament de les comunitats autònomes des de l'1 de gener de 2002, del règim general de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, de la participació de les comunitats autònomes en l'Agència Estatal d'Administració Tributària, de les assignacions d'anivellament dels serveis públics fonamentals i l'adaptació de la Llei general de sanitat i del text refós de la Llei general de Seguretat Social.

II

El títol I, rubricat amb la llegenda «Sistema de finançament de les comunitats autònomes», és una mica nou

en la tècnica legislativa que s'havia seguit fins ara amb els diferents mètodes, models i sistemes emprats per finançar les comunitats autònomes. En efecte, mentre que en moments anteriors els acords del Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes es publicaven com a tals acords en el «Butlletí Oficial de l'Estat», aquesta és la primera vegada que, en vehicle amb rang formal de Llei, es regula el nou sistema de finançament, cosa que ha semblat del tot indispensable atesa la seva vocació de permanència.

El nou sistema de finançament es fonamenta en els principis de: generalitat, estabilitat, suficiència, autonomia, solidaritat, coordinació, participació en l'Agència Estatal d'Administració Tributària i participació en els tribunals economicoadministratius. Aquests principis es materialitzen en la regulació concreta dels diferents elements del sistema, com queda de manifest a continuació.

El principi de generalitat es manifesta en dos vessants: el primer fa referència al seu caràcter integrador, en tant que inclou el finançament de tots els serveis susceptibles de traspàs a les comunitats autònomes. Fins ara, existien tres formes de finançament diferenciades, una per als denominats serveis comuns, una altra per als serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social i la tercera, per als serveis socials de la Seguretat Social.

El segon implica que el sistema de finançament és aplicable a les comunitats autònomes que compleixin els requisits d'aquest sistema.

D'acord amb el principi d'estabilitat, el sistema de finançament té vocació de permanència. Això permet que les comunitats autònomes puguin fer una planificació a llarg termini amb més certesa i seguretat.

El principi de suficiència, que es concreta en tres elements: en el càlcul de les necessitats de finançament, en la regulació dels seus recursos i en les seves regles d'evolució, assegura que totes les comunitats autònomes disposen dels recursos suficients per atendre la prestació dels serveis assumits i els susceptibles de traspàs.

En virtut del principi d'autonomia, el sistema de finançament amplia les potestats de decisió de les comunitats autònomes en matèria fiscal, tant respecte de la forma d'obtenció dels seus recursos, com de les condicions de prestació dels seus serveis.

El principi de solidaritat garanteix que les comunitats autònomes puguin prestar els seus serveis en condicions equivalents, amb independència de les diferents capacitats d'obtenció de recursos tributaris, mitjançant la determinació de les necessitats totals de finançament i mitjançant la implantació del denominat «Fons de suficiència».

En aplicació del principi de coordinació, el sistema de finançament incorpora les normes concretes de localització i atribució dels rendiments dels tributs cedits a les comunitats autònomes, així com de col·laboració entre les administracions en la gestió, liquidació, recaptació i inspecció dels tributs, i també en la revisió dels actes dictats en via de gestió tributària, amb la finalitat de donar més seguretat i estabilitat a l'exercici de les potestats fiscals de les comunitats autònomes.

Com a conseqüència del principi de participació en l'Agència Estatal d'Administració Tributària, el sistema introdueix la forma de col·laboració i participació efectiva de les comunitats autònomes a la presa de decisions a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, especialment en aquelles àrees que afectin la gestió dels seus recursos.

El sistema, finalment, introdueix el principi de participació de les comunitats autònomes en els tribunals economicoadministratius d'àmbit regional de l'Estat.

Aquest títol s'estructura en tres seccions dedicades a les matèries següents: secció 1a «Necessitats de finançament del sistema l'any base: suficiència estàtica» (articles 2 al 5); secció 2a «Recursos financers del sistema

l'any base» (article 6), i secció 3a «Evolució del sistema de finançament. Suficiència dinàmica» (articles 7 al 17).

A la secció 1a es regula la forma de determinació de les necessitats totals de finançament de les diferents comunitats autònomes, corresponents als tres blocs de: competències comunes; competències dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social i competències de gestió dels serveis socials de la Seguretat Social; així es materialitza la suficiència estàtica del sistema i es garanteix que el finançament de les diferents comunitats autònomes permeti donar cobertura, en termes equivalents, al finançament dels diferents serveis. Amb aquesta finalitat, s'incorporen a la restricció inicial altres fons addicionals, en honor de facilitar l'èxit dels principis de suficiència, autonomia i solidaritat del conjunt de les comunitats autònomes. Un d'aquests fons es destina a les comunitats autònomes de renda més baixa.

La secció 2a regula els diferents recursos financers del sistema l'any base 1999, que cobreixen les necessitats de finançament, establertes a la secció precedent. Els recursos del nou sistema són els següents: recaptació de tributs cedits sobre patrimoni, transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, successions i donacions, sobre el joc, sobre determinats mitjans de transport, sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs i taxes afectes als serveis transferits; tarifa autonòmica de l'IRPF; cessió del 35 per cent de la recaptació líquida per IVA; cessió del 40 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre la cervesa; impost sobre el vi i les begudes fermentades; cessió del 40 per cent de la recaptació líquida pels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades; cessió del 40 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre hidrocarburs; cessió del 40 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre labors del tabac; cessió del 100 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre l'electricitat i fons de suficiència.

Es constata que el sistema de finançament desenvolupa plenament el principi d'autonomia en ampliar substancialment els recursos amb què compten les comunitats autònomes per finançar els seus serveis. Així mateix, el fons de suficiència, com a manifestació, tant del principi de suficiència com del de solidaritat, té com a finalitat cobrir les diferències entre els recursos tributaris del sistema produïts a les diferents comunitats autònomes i les seves necessitats de finançament. El sistema, per tant, garanteix a les comunitats autònomes la prestació en condicions equivalents de tots els serveis, amb independència de les diferents capacitats d'obtenció de recursos tributaris.

Les ciutats amb Estatut d'autonomia tenen assignat un fons de suficiència l'any base 1999, equivalent al valor dels serveis traspassats i de les subvencions d'autogovern l'any esmentat.

La secció 3a regula l'evolució dels diferents recursos del sistema de finançament. D'aquesta manera queda materialitzada la suficiència dinàmica del sistema, que assegura en el temps la cobertura, en termes equivalents, del finançament dels serveis de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia. A la secció es regulen les matèries que s'esmenten a continuació.

En primer terme, la quantia i el sistema d'obtenció dels diferents recursos del sistema cada any: càlcul del valor definitiu dels recursos del sistema cada any aplicables a les diferents comunitats autònomes; càlcul dels lliuraments a compte d'aquests i moment en què s'han de produir, i fórmula de càlcul de la liquidació definitiva i el moment de practicar-la.

En segon lloc, s'estableix la vinculació de tots els recursos del sistema de finançament al finançament dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social en l'import que resulti d'aplicar, al valor l'any base del finançament d'aquests serveis, l'índex de creixement (ITen).

Finalment, les causes de revisió del fons de suficiència quan es produeixen les circumstàncies següents: traspàs de nous serveis, ampliacions o revisions de valoracions de traspàs anteriors; traspàs dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social a les comunitats autònomes que no tenen assumit aquest servei, i efectivitat de la cessió de tributs.

III

La modificació de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes (LOFCA), duta a terme per la Llei orgànica 7/2001, de 27 de desembre, ha disposat un nou règim general de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, tot això com a conseqüència del nou sistema de finançament autonòmic sorgit de l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 27 de juliol de 2001, per la qual cosa, en el títol II d'aquesta Llei, designat com a «Cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes», es recull tot el que fa referència a aquesta matèria.

Aquest nou sistema de finançament autonòmic desenvolupa, amplia i millora l'estructura de recursos de les comunitats autònomes, i potencia la coresponsabilitat fiscal que ja havia inspirat el model de finançament del quinquenni 1997-2001. Aquest aprofundiment en la coresponsabilitat fiscal, que ha fet necessari modificar la LOFCA, ja que és aquesta norma la que recull, en aquesta matèria, els principis que han inspirat el nou pacte de finançament, entre aquests la nova catalogació de tributs que podrien ser susceptibles de cessió, obliga ara a reformar el marc legal ordinari de la cessió de tributs de l'Estat.

El títol II d'aquesta Llei segueix l'esquema traçat per les seves predecessores i, especialment, el contingut en el títol I de la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries.

La Llei que ara es promulga emprèn una reforma important en el règim general de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, que, de manera sintètica, s'exposa pas a pas, i que es fa necessària per garantir la coherència de tot el sistema tributari.

La LOFCA s'ha modificat de tal manera que els tributs susceptibles de cessió han estat catalogats novament, sense perjudici dels ja efectivament cedits, i a més ha dictat les pautes en l'assumpció de determinades competències normatives.

Per això, aquesta Llei recull, en primer lloc, la cessió a les comunitats autònomes de l'impost sobre el valor afegit, els impostos especials de fabricació, l'impost especial sobre determinats mitjans de transport i l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs, a més a més dels ja cedits. Com a conseqüència d'això, es regulen l'abast i les condicions generals de la cessió.

Els punts de connexió dels nous tributs susceptibles de cessió es regulen en funció de dades estadístiques de consum, venda, lliuraments o meritació.

D'altra banda, en relació amb una més gran assumpció de competències normatives per part de les comunitats autònomes s'ha efectuat la regulació següent:

En primer lloc, pel que fa a les competències normatives sobre els elements dels tributs susceptibles de cessió, una vegada determinades les línies generals de l'atribució de les competències esmentades a les comunitats autònomes mitjançant la modificació efectuada en la LOFCA per la Llei orgànica 7/2001, de 27 de desembre, aquesta Llei regula la concreció d'aquests aspectes.

D'aquesta manera, en els tributs cedits fins ara, les comunitats autònomes continuen gaudint de la mateixa capacitat normativa anterior, si bé ampliada en determinats aspectes. Així, per exemple, en l'impost sobre

la renda de les persones físiques, la tarifa que poden aplicar les comunitats autònomes només té un condicionant: ha de ser progressiva amb el mateix nombre de trams que la de l'Estat, garantint d'aquesta manera la consecució del principi de progressivitat tributària consagrat en l'article 31.1 de la Constitució. D'altra banda, la deducció estatal per inversió en habitatge habitual es desdobra en dos percentatges: un d'estatal i un altre d'autonòmic, en funció del nou percentatge de l'impost atribuït a les comunitats autònomes (33 per cent). Doncs bé, aquest percentatge autonòmic pot ser modificat per les comunitats autònomes dins de certs límits.

En l'impost sobre el patrimoni, la principal novetat consisteix en el fet que les comunitats autònomes en poden regular la tarifa sense cap condicionant i, a més, hi poden crear deduccions i bonificacions.

Pel que fa a l'impost sobre successions i donacions, la novetat és que les comunitats autònomes poden regular les reduccions aplicables a la base imposable a les transmissions «entre vius», millorar les reduccions estatals, crear deduccions i bonificacions, i fixar la tarifa de l'impost sense cap limitació.

En l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, les comunitats autònomes estan facultades des de l'1 de gener de 2002 per regular el tipus de gravamen aplicable a les transmissions de béns mobles i a la constitució i cessió de drets reals sobre aquests (excepte els de garantia), així com a l'arrendament de béns mobles i immobles. A més, també poden regular deduccions i bonificacions aplicables en les matèries sobre les quals tenen capacitat normativa en matèria de tipus de gravamen.

Pel que fa als nous tributs cedits, atesos els condicionants de la normativa de la Unió Europea, no se cedeixen a les comunitats autònomes competències normatives en relació amb l'impost sobre el valor afegit i als impostos especials sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques, sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac.

En l'impost especial sobre determinats mitjans de transport, les comunitats autònomes poden regular els tipus impositius.

En l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs, les comunitats autònomes poden regular els tipus de gravamen, així com la gestió, liquidació, recaptació i inspecció.

Sempre recollint l'excepció d'aplicació de la normativa de l'Estat si la comunitat autònoma no ha fet ús de les competències normatives que li confereix la llei.

També es regula la delegació de competències de gestió, liquidació, recaptació, inspecció i revisió dels actes dictats en via de gestió.

IV

El títol III de la Llei es dedica a introduir, en la normativa pròpia de cada un dels tributs cedits en els quals és necessari, les modificacions que permetin la posada en marxa del nou esquema de cessió de tributs. Amb aquesta finalitat, es modifica la normativa legal de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre el patrimoni, de l'impost sobre successions i donacions, de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i la de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport. No cal modificar la normativa dels tributs sobre el joc, ja que és plenament vàlida la reforma que va dur a terme la Llei 14/1996, ni tampoc la normativa reguladora de l'impost sobre el valor afegit ni la dels impostos especials de fabricació, ja que en aquests la cessió no comporta capacitat normativa, sinó només cessió de rendiment.

V

El títol IV d'aquesta Llei tracta de la participació de les comunitats autònomes en l'Agència Estatal d'Administració Tributària de manera que es compleixin els objectius de l'Acord assolit el 27 de juliol de 2001. Fins ara aquesta participació se cenyia exclusivament a les actuacions dutes a terme al si de la Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària i dels Consells Territorials de Direcció per a la Gestió Tributària.

D'ara endavant, a més de potenciar-se les actuacions de la Comissió Mixta i dels Consells Territorials abans esmentats, existeix un Consell Superior de direcció de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb importants funcions d'informe, proposta i assessorament, del qual formen part sis representants de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia que, a aquest efecte, designa el Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes.

VI

Pel que fa a les assignacions d'anivellament dels serveis públics fonamentals, mitjançant aquestes es garanteix un nivell mínim en la prestació dels serveis públics fonamentals d'educació i sanitat, es concreten les situacions en què es considera que hi pot haver una desviació en aquell nivell en una determinada comunitat autònoma i es desplega el que preveu l'article 15 de la LOFCA, en la redacció que en fa la Llei orgànica 7/2001, de 27 de desembre.

Aquesta circumstància implica una anàlisi conjunta, per part de l'Estat i la comunitat autònoma afectada, sobre tot el finançament d'aquesta, a l'efecte de determinar si és procedent la seva participació en les assignacions d'anivellament.

VII

Una de les característiques o principis del nou sistema de finançament consisteix a integrar el finançament de les competències comunes traspassades a les comunitats autònomes, la dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social i la dels serveis socials de la Seguretat Social; i per això el títol VI de la Llei es dedica a la introducció, en la Llei general de sanitat i en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, de les modificacions imprescindibles per posar en marxa el nou sistema de finançament.

VIII

La Llei recull la peculiaritat de la possible cessió de tributs a les ciutats de Ceuta i Melilla, ja que, com que no tenen assemblees legislatives, no poden assumir les competències normatives sobre els tributs cedits. És a dir, la llei específica de cessió per a aquestes ciutats s'ha de regir per la Llei que ara es projecta en la part que li sigui aplicable (disposició transitòria primera).

En la disposició transitòria segona es recull la garantia d'evolució al PIB al preu de mercat, durant els tres primers anys d'aplicació del sistema, del finançament assignat pels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social a les comunitats autònomes que tinguin assumit el traspàs d'aquests serveis.

Les disposicions addicionals primera i segona recullen les previsions següents: el que disposa l'article 64 només és aplicable a les desviacions que es produeixen en el sistema de finançament de les comunitats autònomes que entra en vigor l'1 de gener de 2002, i que els pagaments a efectuar a les comunitats autònomes pels lliuraments a compte del rendiment cedit de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponents al mes

de desembre de l'any 2001 es poden fer el mes esmentat amb aplicació al pressupost d'ingressos de l'any 2001. Pel que fa a la disposició addicional tercera, seguint la tradició marcada des dels seus inicis per la LOFCA i per la primera Llei de cessió de 1983, es fa al·lusió a les singularitats que presenta el finançament comú de la comunitat autònoma de les Canàries com a conseqüència d'un peculiar règim econòmic i fiscal en aquest territori.

La Llei també estableix el règim derogatori de la Llei 30/1983, de 28 de desembre, reguladora de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, i de la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, excepte per a les que no compleixin els requisits del nou sistema.

Respecte a l'entrada en vigor de la Llei, es preveu per a l'1 de gener de 2002 (disposició final primera), independentment del dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

La Llei no oblida ni la salvaguarda necessària dels règims especials de concert i conveni aplicables als territoris històrics del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra, respectivament, ni tampoc, com s'ha exposat abans, la seva aplicació exclusiva a les comunitats autònomes de règim comú que compleixin els requisits del nou sistema.

TÍTOL PRELIMINAR

Objecte de la Llei

Article 1. *Objecte de la Llei.*

Aquesta Llei regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia des de l'1 de gener de 2002, l'establiment del règim general de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, la participació de les comunitats autònomes en l'Agència Estatal d'Administració Tributària i les assignacions d'anivellament dels serveis públics fonamentals. Així mateix, s'adapten al nou sistema de finançament la normativa dels tributs cedits, la Llei general de sanitat i el text refós de la Llei general de Seguretat Social.

TÍTOL I

Sistema de finançament de les comunitats autònomes

SECCIÓ 1a NECESSITATS DE FINANÇAMENT DEL SISTEMA L'ANY BASE: SUFICIÈNCIA ESTÀTICA

Article 2. *Determinació de les necessitats de finançament l'any base del sistema: suficiència estàtica.*

1. Es fixa com a any base del sistema de finançament l'any 1999.

2. Les necessitats de finançament, en termes d'homogeneïtat competencial, de les diferents comunitats autònomes, es determinen l'any base, inicialment, mitjançant l'aplicació a la massa homogènia de finançament assignat a cada un dels blocs competencials en valors de l'any base 1999, de les variables sociodemogràfiques i distributives, i determinades ponderacions i modulacions.

Les necessitats de finançament total de cada comunitat autònoma resulten d'afegir a les necessitats de finançament en termes d'homogeneïtat competencial definides en el paràgraf anterior, per a cada comunitat autònoma, el valor l'any base 1999 de les competències no homogènies.

Article 3. *Determinació de la massa homogènia de finançament assignada a cada un dels blocs competencials, en valors de l'any base 1999.*

La massa homogènia de finançament dels diferents blocs competencials està constituïda per les partides següents:

1. Primer bloc: finançament de competències comunes.

a) 1. El resultat de la liquidació definitiva de l'any 1999, pels diversos conceptes que la integren:

Tarifa autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Participació en els ingressos de l'Estat, que es compon dels conceptes següents:

Participació en els ingressos territorialitzats de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Participació en els ingressos generals de l'Estat.

Fons de garantia per a l'any 1999.

2. La restricció inicial establerta per a les comunitats autònomes d'Andalusia, Castella-la Manxa i Extremadura.

b) Ingressos per tributs cedits computats amb criteri normatiu, en valors de l'any 1999.

c) Ingressos per taxes afectes als serveis transferits computats amb criteri normatiu, en valors de l'any 1999.

d) El cost dels serveis transferits l'import dels quals no ha estat inclòs en la liquidació definitiva de l'any esmentat, però que s'han de tenir en compte a efectes de fer homogènia la comparació del finançament de les comunitats autònomes pels mateixos serveis transferits.

e) Al resultat d'addicionar els conceptes anteriors es dedueix, amb vista a una correcta homogeneïtzació, el cost dels serveis que, encara que traspassats a una determinada comunitat autònoma, constitueixen una competència singular d'aquesta.

2. Segon bloc: finançament de la gestió dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social.

S'integra pels conceptes següents:

a) El finançament resultant de la liquidació definitiva de l'any 1999, per a les comunitats autònomes amb competències assumides en la matèria.

b) L'import del finançament resultant per a les restants comunitats autònomes, integrades al bloc «INSA-LUD gestió directa».

3. Tercer bloc: finançament de la gestió dels serveis socials de la Seguretat Social.

El determina el finançament que resulta de la liquidació definitiva de l'any 1999, per a les comunitats autònomes de règim comú.

Article 4. *Determinació de les necessitats homogènies de finançament.*

Per determinar l'any base les necessitats homogènies de finançament de les respectives comunitats autònomes, s'opera amb la massa de finançament homogeni assignat a cada un dels blocs competencials i altres fons addicionals, d'acord amb els criteris següents:

A) Bloc de competències comunes.

a) Fons general.

El total de la massa de finançament, una vegada assignat el mínim fix de 39,66 milions d'euros per a cada comunitat autònoma i exclosos els recursos del sistema que tenen com a objectiu fomentar el principi de solidaritat, es distribueix d'acord amb els criteris següents:

— Població. La distribució per aquesta variable s'efectua proporcionalment a la població continguda en el padró per a cada comunitat autònoma, l'1 de gener de 1999, elaborat per l'Institut Nacional d'Estadística (INE). La ponderació d'aquesta variable és del 94 per cent. Anualment s'analitzen els efectes derivats de l'aplicació al sistema de finançament de l'evolució del cens de població, respecte a les necessitats resultants l'any anterior.

— Superfície. el repartiment d'acord amb aquesta variable es du a terme en funció de la superfície territorial, en km², de cada comunitat autònoma publicada per l'INE. La ponderació d'aquesta variable és del 4,2 per cent.

— Dispersió. L'assignació per aquesta variable s'efectua en proporció amb el nombre d'entitats singulars, nuclis de població, de cada comunitat autònoma, segons les dades facilitades per l'INE obtingudes del padró municipal de 1998. La ponderació d'aquesta variable és del 1,2 per cent.

— Insularitat. La imputació per aquesta variable s'efectua proporcionalment a la distància ponderada en quilòmetres, aplicant un coeficient de l'1,25 a l'excés sobre 1.000 quilòmetres, entre les costes de la península i les capitals insulars, sobre la base de la informació facilitada pel Centre Nacional d'Informació Geogràfica del Ministeri de Foment. La ponderació d'aquesta variable és del 0,6 per cent.

b) Fons per paliar l'escassa densitat de població.

Dotat amb 48,08 milions d'euros, té per objecte reforçar el principi de solidaritat i s'aplica a fi de paliar la situació en què estan les comunitats autònomes que hagin experimentat un procés de despoblació important. Aquest fons es distribueix entre les comunitats autònomes amb una densitat de població inferior a 27 habitants per quilòmetre quadrat, sempre que a més la seva extensió superficial sigui inferior a 50.000 quilòmetres quadrats.

c) Garantia de mínims.

El sistema garanteix que els recursos assignats a cada comunitat autònoma pels fons que enumeren les lletres a) i b) anteriors siguin almenys iguals, en termes d'homogeneïtat, als que cada una d'aquestes té a la seva massa homogènia de finançament, corresponent al primer bloc, esmentada a l'apartat 1 de l'article 4.

d) Fons de renda relativa.

Dotat amb 150,25 milions d'euros, té, així mateix, per objecte reforçar el principi de solidaritat i es distribueix tenint en compte la situació de menor riquesa relativa d'algunes comunitats autònomes; per a això s'utilitza com a variable de repartiment l'índex ponderat de renda relativa següent:

$$IRR_i = \frac{P_i}{P_T} \left(1 - \frac{VAB_i / P_i}{VAB_T / P_T} \right)$$

on:

P_i = Població de la comunitat i.

P_T = Població total de les quinze comunitats autònomes de règim comú.

VAB_i = Valor brut afegit al cost dels factors de la comunitat autònoma i.

VAB_T = Valor brut afegit al cost dels factors de les quinze comunitats de règim comú.

Aquest fons es distribueix entre les comunitats autònomes l'índex de renda relativa de les quals és positiu i en proporció amb aquest.

e) Modulacions incorporades al sistema.

1. La taxa de creixement que resulti per a una comunitat autònoma conseqüència de les operacions que esmenten les lletres anteriors, respecte de la seva massa homogènia de finançament a què es refereix l'article 3.1 d'aquesta Llei, no pot ser superior al 75 per cent de la taxa mitjana de creixement del conjunt de comunitats autònomes de règim comú.

Tanmateix, en l'aplicació d'aquest principi s'han de tenir en compte, igualment, les regles següents:

1a L'aplicació de la modulació esmentada no pot suposar en cap cas una retallada superior al 22,791 per cent de la seva massa homogènia de finançament.

2a Quan la comunitat on s'apliqui la modulació disposi d'un nombre d'entitats singulars —nuclis de població— superior al 10 per cent del total de les existents en les comunitats autònomes de règim comú, l'excés sobre el 75 per cent de la taxa mitjana de creixement es multiplica per 0,49 per trobar l'import de la modulació.

2. La taxa de creixement que resulti per a una comunitat autònoma conseqüència de les operacions esmentades en les lletres anteriors, respecte de la seva massa homogènia de finançament a la qual es refereix l'article 3.1 d'aquesta Llei, per a aquelles comunitats autònomes amb una renda per habitant que estigui per sota del 70 per cent de la renda mitjana per habitant de les comunitats autònomes de règim comú, no pot ser inferior al 120 per cent de la taxa mitjana de creixement del conjunt de comunitats autònomes de règim comú.

Al seu torn, per a les que estiguin situades entre el 70 i el 75 per cent de la renda mitjana per habitant, la taxa de creixement del seu finançament no pot ser inferior al 30 per cent de la taxa mitjana de creixement del conjunt de comunitats autònomes de règim comú.

Finalment, per a les que estiguin entre el 75 per cent i el 82 per cent de la renda mitjana per habitant, la taxa de creixement del seu finançament no pot ser inferior al 22 per cent de la taxa mitjana de creixement del conjunt de comunitats autònomes de règim comú.

B) Bloc de competències de gestió dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social.

a) Fons general.

La massa homogènia de finançament d'aquest bloc competencial a què es refereix l'apartat 2 de l'article 3, s'assigna d'acord amb els criteris següents:

— Població protegida. La distribució per aquesta variable s'efectua proporcionalment al seu valor per a 1999, segons les estadístiques elaborades pel Ministeri de Sanitat i Consum. La ponderació d'aquesta variable és del 75 per cent.

— Població més gran de seixanta-cinc anys. L'assignació, d'acord amb aquesta variable, es du a terme en funció de la població més gran de seixanta-cinc anys del padró a 1 de gener de 1999 per a cada comunitat autònoma, elaborat per l'INE. La ponderació d'aquesta variable és del 24,5 per cent.

— Insularitat. L'assignació per aquesta variable s'efectua proporcionalment a la distància en quilòmetres, ponderada per trams, entre les costes de la península i les capitals insulars, amb base en la informació que faciliti el Centre Nacional d'Informació Geogràfica del Ministeri de Foment. La ponderació d'aquesta variable és del 0,5 per cent.

b) Garantia de mínims.

El sistema garanteix que el finançament assignat a cada comunitat autònoma pel fons general a què es refereix la lletra a) anterior sigui almenys igual al que cada una d'aquestes té assignat, com a massa homogènia de finançament en aquest bloc de competències, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 3.

c) Fons específics.

S'estableixen els fons següents:

Fons «Programa d'estalvi en incapacitat temporal».

Fons de cohesió sanitària.

El primer d'aquests finança l'adopció de programes i mesures dirigides al control de la despesa relativa a la incapacitat temporal i a la millora de la gestió dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social per a aquestes contingències, i la gestió financera del fons esmentat correspon a la Tresoreria General de la Seguretat Social. La dotació d'aquest fons, que afecta tant les comunitats autònomes amb la gestió transferida com les que no la tenen, és de 240,40 milions d'euros, que s'incrementa anualment segons determinin les lleis de pressupostos generals de l'Estat, i es distribueix entre les comunitats autònomes d'acord amb la població protegida. L'import d'aquest fons per a cada comunitat autònoma està integrat a les necessitats de finançament per a cada comunitat autònoma de la pràctica de les operacions a les quals es refereixen les lletres a) i b) anteriors.

El segon té per finalitat garantir la igualtat d'accés als serveis d'assistència sanitària públics a tot el territori espanyol, i l'atenció a ciutadans desplaçats procedents de països de la Unió Europea o de països amb els quals Espanya tingui subscrits convenis d'assistència sanitària recíproca, i el gestiona el Ministeri de Sanitat i Consum.

La distribució d'aquests fons s'articula d'acord amb la seva regulació específica. Aquest Ministeri ha d'establir el procediment per compensar amb càrrec a aquest fons les comunitats autònomes pel saldo net de l'assistència sanitària prestada a desplaçats.

C) Bloc de competències de la gestió dels Serveis Socials de la Seguretat Social.

La massa homogènia de finançament d'aquest bloc competencial, a què es refereix l'apartat 3 de l'article 3, s'assigna en funció de la població més gran de seixanta-cinc anys del padró per a cada comunitat autònoma, elaborat per l'INE.

El sistema garanteix que el finançament assignat a cada comunitat autònoma, resultant de l'operació anterior, sigui almenys igual al que cada una d'aquestes té assignat, com a massa homogènia de finançament en aquest bloc de competències, de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 3.

Article 5. Determinació de les necessitats totals de finançament l'any base 1999.

Les necessitats totals de finançament l'any base resulten d'addicionar a les necessitats homogènies de finançament, calculades segons el que estableix l'article anterior, el valor l'any base 1999 de les competències no homogènies.

SECCIÓ 2a RECURSOS FINANCERS DEL SISTEMA L'ANY BASE

Article 6. Recursos financers del sistema l'any base 1999.

Les necessitats de finançament a què es refereix l'article anterior es financen amb tots els recursos del sistema, en els seus valors de l'any 1999, que es detallen a continuació:

a) Recaptació de tributs cedits sobre patrimoni, transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, successions i donacions, determinats mitjans de transport, vendes detallistes de determinats hidrocarburs, i sobre el joc i taxes afectes als serveis transferits, pels seus valors normatius de l'any 1999.

b) Tarifa autonòmica de l'IRPF, el valor del qual l'any base 1999 es determina de la manera següent:

$$TIR_i(1999) = CLD_i(1999) - DIDID_i(1999) + CLND_i(1999) - DIDN_i(1999) + RND_i(1999) + IND_i(1999)$$

On:

$TIR_i(1999)$ = Rendiment recaptador per l'IRPF de la comunitat autònoma «i», l'any 1999.

$CLD_i(1999)$ = 33 per cent de la suma de les quotes íntegres en concepte de les tarifes estatal i autonòmica que els residents en el territori de la comunitat autònoma «i» hagin consignat en la declaració presentada l'any 2000 corresponent a l'any 1999. Aquesta quantitat es minora en el 33 per cent de les deduccions estatals que s'han de suportar per la quota íntegra autonòmica. Quan l'import consignat en la declaració sigui de signe negatiu el seu valor és igual a zero.

$DIDID_i(1999)$ = 33 per cent de l'import total efectivament deduït pels residents en el territori de la comunitat autònoma «i» en la declaració presentada l'any 2000, corresponent a l'any 1999, per la deducció per doble imposició de dividends i per doble imposició internacional.

$CLND_i(1999)$ = 33 per cent de les quotes líquides dels contribuents residents en el territori de la comunitat autònoma «i» que no estiguin obligats a declarar i sol·licitin devolució l'any 2000 per l'any 1999.

$DIDN_i(1999)$ = 33 per cent de l'import de la deducció per doble imposició de dividends corresponent als contribuents residents en el territori de la comunitat autònoma «i» que no estiguin obligats a declarar i sol·licitin devolució l'any 2000 per l'any 1999.

$RND_i(1999)$ = 33 per cent de les retencions suportades pels contribuents residents en el territori de la comunitat autònoma «i» que no estiguin obligats a declarar, no sol·licitin devolució i que obtinguin rendes superiors a 6.010,12 euros.

$IND_i(1999)$ = Ingressos per IRPF produïts l'any 1999 per actes d'inspecció [$AI_i(1999)$], liquidacions practicades per l'Administració [$LA_i(1999)$] i declaracions presentades fora dels terminis establerts per la normativa reguladora de l'impost [$AL_i(1999)$] que corresponguin a la Comunitat Autònoma «i». A aquests efectes, s'entén per deute tributari el constituït per la quota líquida més els conceptes a què es refereix l'apartat 2 de l'article 58 de la Llei general tributària, a excepció dels recàrrecs que preveuen les lletres a) i d). Aquesta partida es minora en l'import de les devolucions per ingressos indeguts que s'hagin d'imputar a la comunitat autònoma, inclosos els interessos legals [$DI_i(1999)$].

$$IND_i(1999) = AI_i(1999) + LA_i(1999) + AL_i(1999) - DI_i(1999)$$

c) Cessió del 35 per cent de la recaptació líquida per IVA.

L'atribució a la comunitat autònoma del rendiment del 35 per cent de la recaptació líquida per IVA al seu territori se subjecta a les regles següents:

S'entén per recaptació líquida el conjunt d'ingressos líquids de la hisenda estatal, amb criteri de caixa, pels conceptes que integren l'impost sobre el valor afegit, obtinguts una vegada descomptades de la recaptació bruta les devolucions i les transferències o els ajustos (positius o negatius) que estableix el Concert i conveni amb les hisendes forals del País Basc i Navarra, respectivament.

El valor de la cessió del 35 per cent de l'IVA per a l'any base 1999 es determina de la manera següent:

$$IVA_i(1999) = IVA_E(1999) * 0,35 * ICV_i(1999)$$

El terme $IVA_E(1999)$ representa la recaptació líquida per IVA obtinguda per l'Estat el 1999.

El terme $ICV_i(1999)$ representa l'índex de consum de la comunitat autònoma i per a 1999, certificat per l'INE.

d) Cessió del 40 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre la cervesa.

L'atribució a la comunitat autònoma del rendiment del 40 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre la cervesa al seu territori se subjecta a les regles següents:

S'entén per recaptació líquida el conjunt d'ingressos líquids de la hisenda estatal, amb criteri de caixa, pels conceptes que integren l'impost sobre la cervesa, obtinguts una vegada descomptades de la recaptació bruta les devolucions i les transferències o els ajustos (positius o negatius) que estableix el Concert i conveni amb les hisendes forals del País Basc i Navarra, respectivament.

El valor de la cessió del 40 per cent de l'impost sobre la cervesa per a l'any base 1999 es determina de la manera següent:

$$IEC_i(1999) = IEC_E(1999) * 0,40 * ICC_i(1999)$$

El terme $IEC_E(1999)$ representa la recaptació líquida per l'impost sobre la cervesa obtinguda per l'Estat el 1999.

El terme $ICC_i(1999)$ representa l'índex de consum de la comunitat autònoma i per a 1999, certificat per l'INE.

e) Impost sobre el vi i begudes fermentades.

f) Cessió del 40 per cent de la recaptació líquida pels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades.

L'atribució a la comunitat autònoma del rendiment del 40 per cent de la recaptació líquida pels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades al seu territori se subjecta a les regles següents:

S'entén per recaptació líquida el conjunt d'ingressos líquids de la hisenda estatal, amb criteri de caixa, pels conceptes que integren els impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades, obtinguts una vegada descomptades de la recaptació bruta les devolucions i les transferències o ajustos (positius o negatius) que estableix el Concert i conveni amb les hisendes forals del País Basc i Navarra, respectivament.

El valor de la cessió del 40 per cent dels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades per a l'any base 1999 es determina de la manera següent:

$$IEA_i(1999) = IEA_E(1999) * 0,40 * ICA_i(1999)$$

El terme $IEA_E(1999)$ representa la recaptació líquida pels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades obtinguda per l'Estat el 1999.

El terme $ICA_i(1999)$ representa l'índex de consum de la comunitat autònoma i per a 1999, certificat per l'INE.

g) Cessió del 40 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre hidrocarburs.

L'atribució a la comunitat autònoma del rendiment del 40 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre hidrocarburs al seu territori se subjecta a les regles següents:

S'entén per recaptació líquida el conjunt d'ingressos líquids de la hisenda estatal, amb criteri de caixa, pels conceptes que integren l'impost sobre hidrocarburs, obtinguts una vegada descomptades de la recaptació bruta les devolucions i les transferències o els ajustos (positius o negatius) que estableix el Concert i conveni amb les hisendes forals del País Basc i Navarra, respectivament.

El valor de la cessió del 40 per cent dels impostos sobre hidrocarburs per a l'any base 1999 es determina de la manera següent:

$$IEH_i(1999) = IEH_E(1999) * 0,40 * ICH_i(1999)$$

El terme $IEH_E(1999)$ representa la recaptació líquida per l'impost sobre hidrocarburs obtinguda per l'Estat el 1999.

El terme $ICH_i(1999)$ representa l'índex de lliuraments de gasolina, gasoil i fueloil, segons dades del Ministeri d'Economia ponderades pels tipus impositius corresponents, a la comunitat autònoma i el 1999.

h) Cessió del 40 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre labors del tabac.

L'atribució a la comunitat autònoma del rendiment del 40 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre labors del tabac al seu territori se subjecta a les regles següents:

S'entén per recaptació líquida el conjunt d'ingressos líquids de la Hisenda Estatal, amb criteri de caixa, pels conceptes que integren l'impost sobre labors del tabac, obtinguts una vegada descomptades de la recaptació bruta les devolucions i les transferències o els ajustos (positius o negatius) que estableix el Concert i conveni amb les hisendes forals del País Basc i Navarra, respectivament.

El valor de la cessió del 40 per cent de l'impost sobre labors del tabac per a l'any base 1999 es determina de la manera següent:

$$IELT_i(1999) = IELT_E(1999) * 0,40 * ICT_i(1999)$$

El terme $IELT_E(1999)$ representa la recaptació líquida per l'impost sobre labors del tabac obtinguda per l'Estat el 1999.

El terme $ICT_i(1999)$ representa l'índex de vendes a expenedories de la comunitat autònoma i el 1999, certificades pel comissionat per al mercat de tabac, ponderades pels tipus impositius corresponents.

i) Cessió del 100 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre l'electricitat.

L'atribució a la comunitat autònoma del rendiment del 100 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre l'electricitat al seu territori se subjecta a les regles següents:

S'entén per recaptació líquida el conjunt d'ingressos líquids de la hisenda estatal, amb criteri de caixa, pels conceptes que integren l'impost sobre l'electricitat, obtinguts una vegada descomptades de la recaptació bruta les devolucions i les transferències o els ajustos (positius o negatius) que estableix el Concert i conveni amb les hisendes forals del País Basc i Navarra, respectivament.

El valor de la cessió del 100 per cent de l'impost sobre l'electricitat per a l'any base 1999 es determina de la manera següent:

$$IEE_i(1999) = IEE_E(1999) * ICE_i(1999)$$

El terme $IEE_E(1999)$ representa la recaptació líquida per l'impost sobre l'electricitat obtinguda per l'Estat el 1999.

El terme $ICE_i(1999)$ representa l'índex de consum net d'energia elèctrica a la comunitat autònoma i el 1999, elaborat a partir de les dades del Ministeri d'Economia.

j) Fons de suficiència.

1. El fons de suficiència l'any base 1999 és la diferència, positiva o negativa, entre les necessitats totals de finançament de cada comunitat autònoma i el valor dels recursos que estableixen les lletres anteriors.

2. A efectes de determinar el fons de suficiència de l'any 1999 es desvia l'import, reconegut per a cada comunitat autònoma, al fons «Programa d'estalvi en incapacitat temporal».

3. Les ciutats amb Estatut d'autonomia tenen assignat un fons de suficiència l'any base 1999, constituït pel valor dels serveis traspasats i les subvencions d'autogovern l'any esmentat.

SECCIÓ 3a EVOLUCIÓ DEL SISTEMA DE FINANÇAMENT:
SUFICIÈNCIA DINÀMICA

Article 7. *Evolució del sistema de finançament des de l'1 de gener de 2002. Suficiència dinàmica.*

1. El finançament de cada comunitat autònoma està constituït pel valor definitiu, corresponent a cada any, dels recursos del sistema de finançament que li siguin aplicables.

2. A aquests efectes, a partir de l'1 de gener de 2002, i en relació amb els recursos constituïts per la tarifa autonòmica de l'IRPF i el percentatge cedit de l'IVA i impostos especials i fons de suficiència, les comunitats autònomes reben, cada any, el finançament corresponent als lliuraments a compte de cada un dels recursos esmentats que els siguin aplicables i, l'any en què es coneguin tots els valors definitius d'aquests recursos, la liquidació definitiva que correspongui, per diferència entre l'import dels lliuraments a compte percebuts i els seus valors definitius.

3. Les comunitats autònomes han de destinar cada any al finançament dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social, exclosa la part corresponent al fons programa d'estalvi en incapacitat temporal, com a mínim, l'import que resulti d'aplicar al valor l'any base establert per a aquests serveis l'índex de creixement de l'ITEn, al qual es refereix l'article 16. Amb aquesta finalitat queden vinculats tots els recursos del sistema de finançament.

Article 8. *Tarifa autonòmica de l'IRPF: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.*

1. Les comunitats autònomes participen en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici, mitjançant la determinació d'un lliurament a compte de la liquidació definitiva.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$AC_{TIRI}(x) = RPC_{PGE}(x) * I_{aTIRI}(x/ua) * 0,98$$

En què $AC_{TIRI}(x)$ és l'import anual de la bestreta que ha d'abonar l'Estat a la comunitat i, en concepte de lliurament a compte del rendiment l'any (x) de la tarifa auto-

nòmica de l'IRPF; $RPC_{PGE}(x)$ és l'import de la previsió pressupostària d'ingressos de l'IRPF per a l'any (x) per les retencions, els pagaments a compte i els pagaments fraccionats; $I_{aTIRI}(x/ua)$ és l'índex d'actualització o increment previst, per a la tarifa autonòmica de l'impost de la comunitat i, entre l'últim any (ua) amb liquidació definitiva practicada i l'any (x).

L'índex d'actualització és el resultat de practicar l'operació següent:

$$I_{aTIRI}(x/ua) = \left\{ \frac{[CL_i(ua) + RND_i(ua)]}{[CL(ua) + RND(ua)]} \right\} * \left[\frac{\hat{C}L_i(x)}{\hat{C}L_i'(x)} \right] * (CL(ua)/RPC(ua))$$

En aquesta fórmula, les raons que figuren al segon membre representen respectivament:

$[CL_i(ua) + RND_i(ua)]/[CL(ua) + RND(ua)]$: relació de les quotes líquides per tarifa autonòmica de l'IRPF més retencions de no declarants de la comunitat autònoma i, sobre la quota líquida total de l'IRPF més les retencions de no declarants totals, l'últim any amb dades definitives.

$[\hat{C}L_i(x)/\hat{C}L_i'(x)]$: relació entre l'estimació de la quota autonòmica de la comunitat autònoma i, resultant d'aplicar modificacions normatives aprovades per aquesta per a l'any (x), respecte a l'últim any conegut (ua), i igual estimació sense considerar les modificacions esmentades.

$(CL(ua)/IRPC(ua))$: índex de discrepància entre la quota líquida total de l'últim exercici conegut i els ingressos corresponents a retencions, pagaments a compte i pagaments fraccionats pel mateix exercici.

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els paràgrafs anteriors, es fa efectiu a cada comunitat autònoma mitjançant lliurament per dotzenes parts mensuals, i es tramiten com a devolucions d'ingressos en el concepte de l'IRPF.

2. La liquidació definitiva es determina per la diferència entre els lliuraments a compte percebuts i el valor definitiu de la tarifa autonòmica, que resulti de l'aplicació de la fórmula que conté l'article 6.b) a cada any; el terme CLD_i es defineix com les quotes líquides, en concepte de tarifa autonòmica de l'impost, que els residents en el territori de la comunitat autònoma i hagin consignat en la declaració presentada per l'any al qual correspongui la liquidació definitiva. Quan l'import consignat en la declaració sigui de signe negatiu, el seu valor és igual a zero.

Article 9. *Cessió del 35 per cent de la recaptació líquida per IVA: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.*

1. Les comunitats autònomes participen en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici, mitjançant la determinació d'un lliurament a compte de la liquidació definitiva.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$AC_{IVAi}(x) = RP_{IVA}(x) * ICVP_i(x) * 0,98$$

On:

$AC_{IVAi}(x)$ és l'import anual de la bestreta a la comunitat autònoma i, en concepte de lliurament a compte de la recaptació d'IVA obtinguda l'any (x).

$RP_{IVA}(x)$ és l'import de la previsió pressupostària de la recaptació líquida de l'IVA per a l'any (x).

$ICVP_i(x)$ és l'índex provisional de consum de la comunitat autònoma i per a l'any (x).

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els paràgrafs anteriors, es fa efectiu a cada comunitat autònoma mitjançant lliurament per dotzenes parts mensuals, i es tramiten com a devolucions d'ingressos en el concepte d'IVA.

2. La liquidació definitiva es determina per la diferència entre els lliuraments a compte percebuts i el valor definitiu de la cessió de la recaptació líquida per IVA que resulti de l'aplicació de la fórmula que conté l'article 6.c) a cada any.

Article 10. Cessió del 40 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre la cervesa: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.

1. Les comunitats autònomes participen en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici, mitjançant la determinació d'un lliurament a compte de la liquidació definitiva.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$AC_{IECi}(x) = RP_{IEC}(x) * ICCP_i(x) * 0,98$$

On:

$AC_{IECi}(x)$ és l'import anual de la bestreta a la comunitat autònoma i, en concepte de lliurament a compte de la recaptació de l'impost sobre la cervesa obtinguda l'any (x).

$RP_{IEC}(x)$ és l'import de la previsió pressupostària de la recaptació líquida de l'impost sobre la cervesa per a l'any (x).

$ICCP_i(x)$ és l'índex provisional de consum de la comunitat autònoma i per a l'any (x).

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els paràgrafs anteriors, es fa efectiu a cada comunitat autònoma mitjançant lliurament per dotzenes parts mensuals, i es tramiten com a devolucions d'ingressos en el concepte d'impost sobre la cervesa.

2. La liquidació definitiva es determina per la diferència entre els lliuraments a compte percebuts i el valor definitiu de la cessió de la recaptació líquida per l'impost sobre la cervesa, que resulti de l'aplicació de la fórmula que conté l'article 6.d) a cada any.

Article 11. Cessió del 40 per cent de la recaptació líquida pels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.

1. Les comunitats autònomes participen en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici, mitjançant la determinació d'un lliurament a compte de la liquidació definitiva.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$AC_{IEAi}(x) = RP_{IEA}(x) * ICAP_i(x) * 0,98$$

On:

$AC_{IEAi}(x)$ és l'import anual de la bestreta a la comunitat autònoma i, en concepte de lliurament a compte de la recaptació dels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades obtinguda l'any (x).

$RP_{IEA}(x)$ és l'import de la previsió pressupostària de la recaptació líquida dels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades per a l'any (x).

$ICAP_i(x)$ és l'índex provisional de consum de la comunitat autònoma i per a l'any (x).

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els paràgrafs anteriors, es fa efectiu a cada comunitat autònoma mitjançant lliurament per dotzenes parts mensuals, i es tramiten com a devolucions d'ingressos en el concepte dels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades.

2. La liquidació definitiva es determina per la diferència entre els lliuraments a compte percebuts i el valor definitiu de la cessió de la recaptació líquida pels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades, que resulti de l'aplicació de la fórmula que conté l'article 6.f) a cada any.

Article 12. Cessió del 40 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre hidrocarburs: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.

1. Les comunitats autònomes participen en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici, mitjançant la determinació d'un lliurament a compte de la liquidació definitiva.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$AC_{IEHi}(x) = RP_{IEH}(x) * ICHP_i(x) * 0,98$$

On:

$AC_{IEHi}(x)$ és l'import anual de la bestreta a la comunitat autònoma i, en concepte de lliurament a compte de la recaptació de l'impost sobre hidrocarburs obtinguda l'any (x).

$RP_{IEH}(x)$ és l'import de la previsió pressupostària de la recaptació líquida de l'impost sobre hidrocarburs per a l'any (x).

$ICHP_i(x)$ és l'índex provisional de lliuraments de gasolina, gasoil i fueloil, ponderats pels tipus impositius corresponents de la comunitat autònoma i per a l'any (x).

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els paràgrafs anteriors, es fa efectiu a cada comunitat autònoma mitjançant lliurament per dotzenes parts mensuals, i es tramiten com a devolucions d'ingressos en el concepte d'impost sobre hidrocarburs.

2. La liquidació definitiva es determinarà per la diferència entre els lliuraments a compte percebuts i el valor definitiu de la cessió de la recaptació líquida per l'impost sobre hidrocarburs, que resulti de l'aplicació de la fórmula continguda en l'article 6.g) a cada any.

Article 13. Cessió del 40 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre labors del tabac: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.

1. Les comunitats autònomes participen en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici, mitjançant la determinació d'un lliurament a compte de la liquidació definitiva.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$AC_{IELTi}(x) = RP_{IELT}(x) * ICTP_i(x) * 0,98$$

On:

$AC_{IELTi}(x)$ és l'import anual de la bestreta a la comunitat autònoma i, en concepte de lliurament a compte

de la recaptació de l'impost sobre labors del tabac obtinguda l'any (x).

$RP_{IELT}(x)$ és l'import de la previsió pressupostària de la recaptació líquida de l'impost sobre labors del tabac per a l'any (x).

$ICTP_i(x)$ és l'índex provisional de vendes a expenedores, de la comunitat autònoma i per a l'any (x), ponderades pels tipus impositius corresponents.

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els paràgrafs anteriors, es fa efectiu a cada comunitat autònoma mitjançant lliurament per dotzenes parts mensuals, i es tramiten com a devolucions d'ingressos en el concepte d'impost sobre labors del tabac.

2. La liquidació definitiva es determina per la diferència entre els lliuraments a compte percebuts i el valor definitiu de la cessió de la recaptació líquida per l'impost sobre labors del tabac, que resulti de l'aplicació de la fórmula que conté l'article 6.h) a cada any.

Article 14. Cessió del 100 per 100 de la recaptació líquida per l'impost sobre l'electricitat: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.

1. Les comunitats autònomes participen en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici, mitjançant la determinació d'un lliurament a compte de la liquidació definitiva.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$AC_{IEEI}(x) = RP_{IEEI}(x) * ICEP_i(x) * 0,98$$

On:

$AC_{IEEI}(x)$ és l'import anual de la bestreta a la comunitat autònoma i, en concepte de lliurament a compte de la recaptació de l'impost sobre l'electricitat obtinguda l'any (x).

$RP_{IEEI}(x)$ és l'import de la previsió pressupostària de la recaptació líquida de l'impost sobre l'electricitat per a l'any (x).

$ICEP_i(x)$ és l'índex provisional de consum net d'energia elèctrica a la comunitat autònoma i per a l'any (x).

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els paràgrafs anteriors, es fa efectiu a cada comunitat autònoma mitjançant lliurament per dotzenes parts mensuals, i es tramiten com a devolucions d'ingressos en el concepte d'impost sobre l'electricitat.

2. La liquidació definitiva es determina per la diferència entre els lliuraments a compte percebuts i el valor definitiu de la cessió de la recaptació líquida per l'impost sobre l'electricitat, que resulti de l'aplicació de la fórmula continguda en l'article 6.i) a cada any.

Article 15. Fons de suficiència: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.

1.a) Les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia reben cada any un lliurament a compte del fons de suficiència que els correspongui, que es determina per aplicació de la fórmula següent:

$$FS_i(x) = FS_i(1999) * [ITEn(x)/ITEn(1999)] * 0,98$$

On $FS_i(x)$ és l'import anual del lliurament a compte per a la comunitat autònoma o ciutat amb Estatut d'autonomia i, l'any x, del seu tram de fons de suficiència; $FS_i(1999)$ l'import per a la comunitat autònoma o ciutat amb Estatut d'autonomia i, l'any base, del seu tram de fons de suficiència; $ITEn(x)$ i $ITEn(1999)$, els imports disponibles dels $ITEn$ l'any x i l'any base, respectivament.

A aquests efectes, es doten a la secció 32 dels pressupostos generals de l'Estat els crèdits corresponents als imports calculats, que es fan efectius per dotzenes parts.

b) Quan l'import del fons de suficiència sigui a favor de l'Estat, s'aplica la fórmula següent:

$$FS_i(x) = FS_i(1999) * [ITERi(x)/ITERi(1999)] * 0,98$$

On $FS_i(x)$ és l'import per a la comunitat autònoma i, l'any x, del seu tram de fons de suficiència; $FS_i(1999)$ l'import per a la comunitat autònoma i, l'any base, del seu tram de fons de suficiència; $ITERi(x)$ i $ITERi(1999)$, els imports disponibles dels $ITER$ de la comunitat autònoma i l'any (x) i l'any base, respectivament. No obstant això, quan $ITERi(x)/ITERi(1999)$ sigui superior a $ITEn(x)/ITEn(1999)$, aquesta última expressió substitueix aquella a la fórmula anterior.

A aquests efectes, el resultat de la fórmula anterior es reflecteix com a dret en el capítol IV del pressupost d'ingressos de l'Estat.

2. La liquidació definitiva es determina per la diferència entre els lliuraments a compte percebuts i el valor definitiu del fons, resultant de l'aplicació de l' $ITEn$ o $ITERi$, amb càrrec al crèdit que s'habiliti amb aquesta finalitat a la secció 32 de l'estat de despeses dels pressupostos generals de l'Estat o, en el cas de la lletra b) de l'apartat 1 anterior, es reflecteix com a dret en el capítol IV del pressupost d'ingressos de l'Estat.

3. A aquests efectes, l' ITE nacional ($ITEn$): està constituït per la recaptació estatal, exclosa la susceptible de cessió, per IRPF, IVA i els impostos especials de fabricació sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre labors del tabac.

D'altra banda, l' ITE regional ($ITER$): està constituït per la recaptació al territori de la comunitat autònoma, sense exercici de competències normatives, per IRPF, IVA i els impostos especials de fabricació sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre labors del tabac, cedits i susceptibles de cessió.

Article 16. Revisió del fons de suficiència: causes.

Són causa de revisió del valor del fons de suficiència l'any base les següents:

1. Traspàs de nous serveis, ampliacions o revisions de valoracions de traspàsos anteriors, acordats per la comissió mixta respectiva i aprovats per un reial decret. La revisió la fa d'ofici el Ministeri d'Hisenda, d'acord amb la valoració del traspàs referida a l'any base que reculli el Reial decret respectiu. El nou valor obtingut pel fons de suficiència produeix efectes des del començament de l'exercici següent a aquell en què s'hagi efectuat la revisió. Això no obstant, atès que en el moment del traspàs, l' $ITEn$ que s'aplica per convertir en valors de l'any base 1999 el cost efectiu és provisional, el valor definitiu del fons de suficiència ocasionat pel traspàs s'ajusta una vegada es coneix el valor definitiu de l' $ITEn$ corresponent a l'any del traspàs.

2. Efectivitat de cessió de tributs d'acord amb les regles establertes en la llei reguladora d'aquesta. Perquè la revisió s'efectuï ha de ser acordada per la comissió mixta respectiva, d'acord amb el valor estimat que hagi tingut la recaptació a la comunitat autònoma del tribut que se cedeix, l'any base. El nou valor obtingut pel fons de suficiència produeix efectes des del començament de l'exercici següent a aquell en què s'hagi efectuat la revisió.

A efectes del que disposa el paràgraf anterior, en el cas de tributs que no existeixin l'any base, la recaptació

a la comunitat autònoma del tribut que se cedeix, aquest any base, és la corresponent a l'any d'efectivitat de la cessió, deflactada a l'ITE que s'aplica per actualitzar el seu fons de suficiència.

TÍTOL II

Cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes

SECCIÓ 1a TRIBUTS CEDITS

Article 17. *Tributs cedits.*

1. Amb l'abast i les condicions que estableix aquest títol, se cedeix a les comunitats autònomes, segons els casos, el rendiment total o parcial al seu territori dels tributs següents:

- a) Impost sobre la renda de les persones físiques.
- b) Impost sobre el patrimoni.
- c) Impost sobre successions i donacions.
- d) Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.
- e) Tributs sobre el joc.
- f) Impost sobre el valor afegit.
- g) Impost sobre la cervesa.
- h) Impost sobre el vi i begudes fermentades.
- i) Impost sobre productes intermedis.
- j) Impost sobre l'alcohol i begudes derivades.
- k) Impost sobre hidrocarburs.
- l) Impost sobre les labors del tabac.
- m) Impost sobre l'electricitat.
- n) Impost especial sobre determinats mitjans de transport.
- ñ) Impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

2. L'eventual supressió o modificació per l'Estat d'algun dels tributs assenyalats abans implica l'extinció o la modificació de la cessió.

SECCIÓ 2a ABAST I CONDICIONS GENERALS DE LA CESSIÓ

Article 18. *Rendiment que se cedeix.*

1. S'entén per rendiment cedit dels tributs que assenyalen l'article anterior:

A) L'import de la recaptació líquida derivada dels deutes tributaris corresponents als diferents fets imposables cedits, en el cas de:

- a) L'impost sobre el patrimoni.
- b) L'impost sobre successions i donacions.
- c) L'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.
- d) Els tributs sobre el joc.
- e) L'impost especial sobre determinats mitjans de transport.
- f) L'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

B) L'import de la recaptació líquida derivada de la part del deute tributari cedit, en el cas de:

- a) L'impost sobre la renda de les persones físiques.
- b) L'impost sobre el valor afegit.
- c) L'impost sobre la cervesa.
- d) L'impost sobre el vi i begudes fermentades.
- e) L'impost sobre productes intermedis.
- f) L'impost sobre l'alcohol i begudes derivades.
- g) L'impost sobre hidrocarburs.
- h) L'impost sobre les labors del tabac.
- i) L'impost sobre l'electricitat.

2. A efectes del que disposa la lletra B) de l'apartat anterior, s'entén per import de la recaptació líquida derivada de la part del deute tributari cedit:

a) En l'impost sobre la renda de les persones físiques:

1r La part autonòmica de les quotes líquides que els residents en el territori de la comunitat autònoma hagin consignat en la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques presentada i ingressada dins dels terminis establerts per la normativa reguladora de l'impost, minorada a la part corresponent de les deduccions per doble imposició de dividendes i doble imposició internacional.

2n La part autonòmica de les quotes líquides dels contribuents residents en el territori de la comunitat autònoma que no estiguin obligats a declarar i sollicitin devolució, minorada en la part corresponent de la deducció per doble imposició de dividendes.

3r El resultat d'aplicar el 33 per 100 sobre les retencions suportades pels contribuents residents en el territori de la comunitat autònoma que no estiguin obligats a declarar, que no hagin sol·licitat devolució i que obtinguin rendes superiors a 6.010,12 euros.

4t La part del deute tributari que, corresponent a la comunitat autònoma, sigui ingressada per actes d'inspecció, liquidacions practicades per l'Administració i declaracions presentades fora dels terminis establerts per la normativa reguladora de l'impost. A aquests efectes, s'entén per deute tributari el constituït per la quota líquida més els conceptes als quals es refereix l'apartat 2 de l'article 58 de la Llei general tributària, a excepció dels recàrrecs que preveuen les seves lletres a) i d). Aquesta partida es minora en l'import de les devolucions per ingressos indeguts que s'hagin d'imputar a la comunitat autònoma, inclosos els interessos legals.

Sense perjudici del que disposa el número 3r anterior, no es considera recaptació líquida derivada de la part del deute tributari cedit els imports corresponents als pagaments a compte de l'impost.

b) En l'impost sobre el valor afegit, en els impostos sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre l'alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs, sobre les labors del tabac i sobre l'electricitat, el percentatge cedit del conjunt d'ingressos líquids de la hisenda estatal pels conceptes que integren cada un dels impostos esmentats, amb criteri de caixa, obtinguts una vegada descomptades de la recaptació bruta les devolucions i les transferències o els ajustos (positius o negatius) que estableix el Concert i conveni amb les hisendes forals del País Basc i Navarra, respectivament.

Article 19. *Normativa aplicable als tributs cedits.*

1. Els tributs el rendiment dels quals se cedeix a les comunitats autònomes es regeixen per la Llei general tributària, la Llei de drets i garanties dels contribuents, els convenis o tractats internacionals, la Llei pròpia de cada tribut, els reglaments generals dictats en desplegament de la Llei general tributària i de les lleis pròpies de cada tribut, les altres disposicions de caràcter general, reglamentàries o interpretatives, dictades per l'Administració de l'Estat i, en els termes que preveu aquest títol, per les normes emanades de la comunitat autònoma competent segons l'abast i els punts de connexió que s'hi estableixen.

La terminologia i els conceptes de les normes que dictin les comunitats autònomes s'han d'adequar a la Llei general tributària.

2. La normativa que dictin les comunitats autònomes en relació amb les matèries la competència de les quals els correspongui d'acord amb el seu Estatut d'autonomia i que sigui susceptible de tenir, per via indirecta, efectes fiscals no produeix aquests efectes quan el règim

tributari que configuri no s'ajusti al que estableixen les normes estatals.

Article 20. Residència habitual de les persones físiques.

1. A efectes del que disposa aquest títol, es considera que les persones físiques residents en territori espanyol ho són al territori d'una comunitat autònoma:

1r Quan romanguin al seu territori més dies:

a) Del període impositiu, en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

b) De l'any immediatament anterior, comptat de data a data, que finalitzi el dia anterior al de meritació, en l'impost sobre successions i donacions, en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i en l'impost especial sobre determinats mitjans de transport.

Per determinar el període de permanència es compten les absències temporals.

Llevat que hi hagi prova en contra, es considera que una persona física roman al territori d'una comunitat autònoma quan en el territori d'aquesta radiqui el seu habitatge habitual, que es defineix d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2n Quan no sigui possible determinar la permanència a què es refereix el punt 1r anterior, es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma on tingui el seu principal centre d'interessos, i es considera com a tal el territori on obtinguin la major part de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, determinada pels components de renda següents:

a) Rendiments de treball, que s'entenen obtinguts on radiqui el centre de treball respectiu, si n'hi ha.

b) Rendiments del capital immobiliari i guanys patrimonials derivats de béns immobles, que s'entenen obtinguts al lloc en què aquests radiquin.

c) Rendiments derivats d'activitats econòmiques, ja siguin empresarials o professionals, que s'entenen obtinguts on radiqui el centre de gestió de cada una d'aquestes.

d) Bases imputades en el règim de transparència professional, que s'entenen obtingudes al lloc en què es porti a terme l'activitat professional.

3r Quan no es pugui determinar la residència d'acord amb els criteris que estableixen els punts 1r i 2n anteriors, es consideren residents en el lloc de la seva última residència declarada a efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. En l'impost sobre el patrimoni, la residència de les persones físiques és la mateixa que correspongui per a l'impost sobre la renda de les persones físiques en la data en què aquell es meriti.

3. Les persones físiques residents en el territori d'una comunitat autònoma que passin a tenir la residència habitual en el d'una altra han de complir les seves obligacions tributàries d'acord amb la nova residència, quan aquesta actuï com a punt de connexió.

A més, quan en virtut del que preveu el punt 4 següent s'hagi de considerar que no hi ha hagut canvi de residència, les persones físiques han de presentar les declaracions complementàries que corresponguin, amb inclusió dels interessos de demora.

El termini de presentació de les declaracions complementàries finalitza el mateix dia que conclou el termini de presentació de les declaracions per l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponents a l'any en el qual concorrin les circumstàncies que, segons el que preveu el punt 4 següent, determinin que s'hagi de considerar que no hi ha hagut canvi de residència.

4. No produeixen efecte els canvis de residència que tinguin per objecte principal aconseguir una menor tributació efectiva en els tributs totalment o parcialment cedits.

Es presumeix, llevat que la nova residència es prolongui de manera continuada durant, almenys, tres anys, que no hi ha hagut canvi, en relació amb el rendiment cedit dels impostos sobre la renda de les persones físiques i sobre el patrimoni, quan concorrin les circumstàncies següents:

a) Que l'any en què es produeix el canvi de residència o el següent, la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques sigui superior, almenys, en un 50 per 100, a la de l'any anterior al canvi.

En cas de tributació conjunta es determina d'acord amb les normes d'individualització.

b) Que l'any en què es produeix la situació a què es refereix la lletra anterior, la seva tributació efectiva per l'impost sobre la renda de les persones físiques sigui inferior a la que hauria correspost d'acord amb la normativa aplicable a la comunitat autònoma en què residia abans del canvi.

c) Que l'any següent a aquell en què es produeix la situació a què es refereix la lletra a) anterior, o el següent, torni a tenir la residència habitual al territori de la comunitat autònoma on havia residit abans del canvi.

5. Les persones físiques residents en territori espanyol, que no romanguin al territori esmentat més de cent vuitanta-tres dies durant l'any natural, es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma on radiqui el nucli principal o la base de les seves activitats o dels seus interessos econòmics.

6. Les persones físiques residents en territori espanyol per aplicació de la presumpció que preveu el paràgraf segon de l'article 9.1.b) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma on resideixin habitualment el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que en depenguin.

Article 21. Domicili fiscal de les persones jurídiques.

S'entén que les persones jurídiques tenen el domicili fiscal a la comunitat autònoma de què es tracti quan tinguin en aquest territori el seu domicili social, sempre que hi estigui centralitzada efectivament la gestió administrativa i la direcció dels seus negocis. En un altre cas, s'atén al lloc en el qual es porti a terme la gestió o la direcció esmentada.

SECCIÓ 3a ABAST I CONDICIONS ESPECÍFIQUES DE LA CESSIÓ

Article 22. Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre la renda de les persones físiques produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre la renda de les persones físiques que correspongui als subjectes passius que tinguin la seva residència habitual en el territori esmentat.

3. Quan els subjectes passius integrats en una unitat familiar tinguin la residència habitual en comunitats diferents i optin per la tributació conjunta, el rendiment que se cedeix s'entén produït al territori de la comunitat autònoma on tingui la residència habitual el membre de la unitat esmentada amb una base liquidable més gran d'acord amb les regles d'individualització de l'impost.

Article 23. Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre el patrimoni.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre el patrimoni produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre el patrimoni que correspongui a aquells subjectes passius que tinguin la residència habitual en el dit territori.

Article 24. Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre successions i donacions.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre successions i donacions produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre successions i donacions dels subjectes passius residents a Espanya, segons els punts de connexió següents:

a) En el cas de l'impost que grava les adquisicions «mortis causa» i les quantitats percebudes pels beneficiaris d'assegurances sobre la vida que s'acumulin a la resta de béns i drets que integren la porció hereditària del beneficiari, al territori on el causant tingui la residència habitual en la data de la meritació.

b) En el cas de l'impost que grava les donacions de béns immobles, quan aquests radiquin en el territori d'aquesta comunitat autònoma.

A efectes del que preveu aquesta lletra, tenen la consideració de donacions de béns immobles les transmissions a títol gratuït dels valors a què es refereix l'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

c) En el cas de l'impost que grava les donacions dels altres béns i drets, al territori on el donatari tingui la residència habitual en la data de la meritació.

3. Quan en un sol document un mateix donant doni a favor d'un mateix donatari diferents béns o drets i per aplicació dels punts de connexió el rendiment s'hagi d'entendre produït en diferents comunitats autònomes, correspon a cada una d'aquestes el que resulti d'aplicar, al valor dels donats el rendiment dels quals se li atribueix, el tipus mitjà que, segons les seves normes, correspondria al valor de la totalitat dels transmesos.

4. Quan sigui procedent acumular donacions, correspon a la comunitat autònoma el rendiment que resulti d'aplicar, al valor dels béns i els drets transmesos actualment, el tipus mitjà que, segons les seves normes, correspondria al valor de la totalitat dels acumulats.

A aquests efectes s'entén per totalitat dels béns i drets acumulats els procedents de donacions anteriors i els que són objecte de la transmissió actual.

5. En els casos que preveuen les lletres a) i c) de l'apartat 2 anterior, s'aplica la normativa de la comunitat autònoma en què el causant o donatari ha tingut la residència habitual durant els cinc anys anteriors, comptats de data a data, que finalitzin el dia anterior al de meritació. Quan d'acord amb l'anterior no sigui possible determinar la normativa aplicable, s'hi aplica la de l'Estat.

Article 25. Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

1. Se cedeix a les comunitats autònomes el rendiment de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats produït al seu territori quant als fets imposables següents:

1r Transmissions oneroses per actes «entre vius» de tota classe de béns i drets que integren el patrimoni de les persones físiques o jurídiques.

2n Constitució de drets reals, préstecs, fiances, arrendaments, pensions i concessions administratives.

3r Constitució, augment i disminució de capital, fusió, escissió i dissolució de societats, aportacions que efectuïn els socis per reposar pèrdues socials i trasllat a Espanya de la seu de direcció efectiva o del domicili social d'una societat, quan ni l'una ni l'altra estiguessin prèviament situats en un Estat membre de la Unió Europea, o en aquests l'entitat no hagués estat gravada per un impost similar.

4t Escripcions, actes i testimoniatges notarial, en els termes que estableix l'article 31 del Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.

5è Lletres de canvi i els documents que facin funció de gir o les supleixin, així com els resguards o certificats de dipòsit transmissibles, i també els pagarés, els bons, les obligacions i altres títols anàlegs emesos en sèrie als quals es refereix l'article 33 del Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.

6è Anotacions preventives que es practiquin als registres públics quan tinguin per objecte un dret o interès valuable i no siguin ordenades d'ofici per una autoritat judicial.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats d'acord amb els punts de connexió que s'enumeren a continuació:

1r En les escriptures, les actes i els testimonis gravats per la quota fixa d'actes jurídics documentats, documents notarial, el rendiment de la quota fixa correspon a la comunitat autònoma on s'autoritzi o s'atorguin.

2n Sense perjudici del que disposa el punt 1r anterior, en la resta de casos actuen com a punts de connexió els que s'enumeren a continuació per l'ordre de la seva aplicació preferent:

A) Sempre que el document compregui algun concepte subjecte a quota gradual del gravamen d'actes jurídics documentats, documents notarial, el rendiment correspon a la comunitat autònoma en la circumscripció de la qual radiqui el Registre on s'hauria de procedir a la inscripció o anotació dels béns o actes.

B) Quan l'acte o el document es refereixi a operacions societàries, el rendiment correspon a la comunitat autònoma quan concorri qualsevol de les regles següents per l'ordre de la seva aplicació preferent:

a) Que l'entitat tingui el domicili fiscal a la comunitat autònoma esmentada.

b) Que l'entitat tingui el domicili social a la comunitat autònoma esmentada, sempre que la seu de direcció efectiva no estigui situada en l'àmbit territorial d'una altra administració tributària d'un Estat membre de la Unió Europea o, estant-ho, l'Estat no gravi l'operació societària amb un impost similar.

c) Que l'entitat efectuï a la comunitat autònoma esmentada operacions del seu tràfic, quan la seva seu de direcció efectiva i el seu domicili social no estiguin situats en l'àmbit territorial d'una altra Administració tributària d'un Estat membre de la Unió Europea o, estant-ho, aquests estats no gravin l'operació societària amb un impost similar.

C) Quan l'acte o el document no motivi liquidació ni per la quota gradual d'actes jurídics documentats, documents notarial, ni tampoc per la modalitat d'operacions societàries, el rendiment s'atribueix aplicant les regles que figuren a continuació en funció de la naturalesa de l'acte o contracte documentat i dels béns a què es refereixi:

1a Quan l'acte o el document compregui transmissions i arrendaments de béns immobles, constitució i cessió de drets reals, fins i tot de garantia, sobre aquests, a la comunitat autònoma on radiquin els immobles.

En els casos que preveu l'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, a la comunitat autònoma on radiquin els béns immobles integrants de l'actiu de l'entitat els valors de la qual es transmeten.

2a Quan compregui la constitució d'hipoteca mobiliària o penyora sense desplaçament o es refereixi a vaixells o aeronaus, a la comunitat autònoma en la circumscripció de la qual radiqui el Registre Mercantil o d'hipoteca mobiliària i penyora sense desplaçament en què aquests actes hagin de ser inscrits.

3a Quan compregui transmissió de béns mobles, semovents o crèdits, així com la constitució i cessió de drets reals sobre aquests, a la comunitat autònoma on l'adquiridor tingui la residència habitual si és una persona física o el domicili fiscal si és una persona jurídica.

4a Quan l'acte o el document es refereixi a transmissió de valors, a la comunitat autònoma on es formalitzi l'operació.

5a Quan es refereixi exclusivament a la constitució de préstecs simples, fiances, arrendaments no immobiliaris i pensions, a la comunitat autònoma on el subjecte passiu tingui la residència habitual o el domicili fiscal, segons es tracti de persones físiques o jurídiques.

6a Quan es tracti de documents relatius a concessions administratives de béns, execucions d'obres o explotacions de serveis, a la comunitat autònoma del territori on aquests radiquin, s'executin o es prestin. Aquestes mateixes regles són aplicables quan es tracti d'actes i negocis administratius que tributin per equiparació a les concessions administratives.

Quan les concessions d'explotació de béns superin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, el rendiment correspon a totes aquelles a l'àmbit de les quals s'estengui la concessió, i es calcula el corresponent a cada una en proporció amb l'extensió que ocupi a cada una de les comunitats implicades.

Quan les concessions d'execució d'obres superin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, el rendiment correspon a totes aquelles a l'àmbit de les quals s'estengui la concessió, i es calcula el corresponent a cada una en proporció amb l'import estimat de les obres que s'han de fer a cada una de les comunitats implicades.

Quan les concessions d'explotació de serveis superin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, el rendiment correspon a totes aquelles a l'àmbit de les quals s'estengui la concessió, i es calcula el corresponent a cada una en funció de la mitjana aritmètica dels percentatges que representin la seva població i la seva superfície sobre el total de les comunitats implicades.

Quan es tracti de concessions mixtes que superin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, el rendiment correspon a totes aquelles a l'àmbit de les quals s'estengui la concessió, i es calcula el corresponent a cada una mitjançant l'aplicació dels criteris recollits en els tres paràgrafs anteriors a la part corresponent de la concessió.

7a En les anotacions preventives quan l'òrgan registral davant del qual es produeixin tingui la seu al territori de la comunitat autònoma esmentada.

8a En les lletres de canvi i els documents que les supleixin o facin funció de gir, així com als pagarés, els bons, les obligacions i els títols anàlegs a què es refereix l'article 33 del Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, quan el lliurament o l'emissió tingui lloc al territori de la comunitat autònoma; si el lliurament o l'emissió ha tingut lloc a l'estranger, quan el primer tenidor o titular tingui la residència habitual o el domicili fiscal al territori de la comunitat autònoma.

Article 26. Abast de la cessió i punts de connexió en els tributs sobre el joc.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment dels tributs sobre el joc produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori de cada comunitat autònoma el rendiment de la taxa estatal sobre els jocs de sort, envit o atzar quan el fet imposable es faci en el territori esmentat.

3. En la taxa estatal sobre rifes, tómboles, apostes i combinacions aleatòries, s'entén produït el rendiment al territori de cada comunitat autònoma quan l'Administració de la comunitat autoritzi la celebració o hagi estat la competent per autoritzar-la en els casos en què s'organitzin o se celebrin sense sol·licitar l'autorització.

Article 27. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre el valor afegit.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 35 per 100 del rendiment de l'impost sobre el valor afegit produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre el valor afegit que correspongui al consum al territori d'aquesta comunitat autònoma, segons l'índex de consum territorial certificat per l'Institut Nacional d'Estadística i elaborat a efectes de l'assignació de l'impost sobre el valor afegit per comunitats autònomes.

Article 28. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre la cervesa.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 40 per 100 del rendiment de l'impost sobre la cervesa produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre la cervesa que correspongui al consum al territori de la comunitat autònoma, segons l'índex de consum territorial certificat per l'Institut Nacional d'Estadística i elaborat a efectes de l'assignació de l'impost sobre la cervesa per comunitats autònomes.

Article 29. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre el vi i begudes fermentades.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 40 per 100 del rendiment de l'impost sobre el vi i begudes fermentades produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre el vi i begudes fermentades que correspongui al consum en el territori de l'esmentada comunitat autònoma, segons l'índex de consum territorial certificat per l'Institut Nacional d'Estadística i elaborat a efectes de l'assignació de l'impost sobre el vi i begudes fermentades per comunitats autònomes.

Article 30. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre productes intermedis.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 40 per 100 del rendiment de l'impost sobre productes intermedis produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre productes intermedis que correspongui al consum al territori de l'esmentada comunitat autònoma, segons l'índex de consum territorial certificat per l'Institut Nacional d'Estadística i elaborat a efectes de l'assignació de l'impost sobre productes intermedis per comunitats autònomes.

Article 31. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 40 per 100 del rendiment de l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades que correspongui al consum al territori de l'esmentada comunitat autònoma, segons l'índex de consum territorial certificat per l'Institut Nacional d'Estadística i elaborat a efectes de l'assignació de l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades per comunitats autònomes.

Article 32. *Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre hidrocarburs.*

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 40 per 100 del rendiment de l'impost sobre hidrocarburs produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre hidrocarburs que correspongui a l'índex dels lliuraments de gasolina, gasoil i fueloil en el territori de l'esmentada comunitat autònoma, segons dades del Ministeri d'Economia, ponderades pels tipus impositius corresponents.

Article 33. *Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre les labors del tabac.*

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 40 per 100 del rendiment de l'impost sobre les labors del tabac produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre les labors del tabac que correspongui a l'índex de vendes a expenedories de tabac en el territori de l'esmentada comunitat autònoma, segons dades del comissionat per al mercat de tabac, ponderades pels tipus impositius corresponents.

Article 34. *Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre l'electricitat.*

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment de l'impost especial sobre l'electricitat produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment de l'impost que correspongui a l'índex de consum net d'energia elèctrica al territori de l'esmentada comunitat autònoma, elaborat a partir de dades del Ministeri de Ciència i Tecnologia.

Article 35. *Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost especial sobre determinats mitjans de transport.*

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport quan la primera matriculació definitiva a Espanya tingui lloc al seu territori.

Aquesta primera matriculació definitiva s'efectua d'acord amb la normativa vigent sobre la matèria. Les persones físiques han d'efectuar la primera matriculació definitiva del mitjà de transport a la província on tinguin el seu domicili fiscal.

3. Les devolucions a què es refereix l'article 66 apartat 3 de la Llei 38/1992, d'impostos especials, que corresponguin a vehicles la matriculació definitiva dels quals hagi determinat el pagament de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport, les presenten i, si s'escau, les acorden i efectuen els òrgans competents de la comunitat autònoma en el territori de la qual s'hagi efectuat el pagament. Quan no sigui possible determinar l'Administració tributària a la qual es van ingressar les

quotes, la devolució l'efectua l'administració tributària de la comunitat autònoma en el territori de la qual es generi el dret a la devolució.

Article 36. *Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.*

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs produït al seu territori.

2. Es considera produït al territori d'una comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs que correspongui:

a) A les vendes minoristes efectuades als establiments de venda al públic a la menuda situats a la comunitat autònoma, a excepció dels subministraments que s'efectuïn a consumidors finals que disposin de les instal·lacions necessàries per rebre'ls i consumir-los en una altra comunitat autònoma, en els quals el rendiment es considera produït en aquesta última.

b) A les importacions i adquisicions intracomunitàries dels productes compresos en l'àmbit objectiu de l'impost quan es destinin directament al consum de l'importador o de l'adquirent en un establiment de consum propi situat a l'esmentada comunitat autònoma.

SECCIÓ 4a COMPETÈNCIES NORMATIVES

Article 37. *Titularitat de competències.*

1. La titularitat de les competències normatives, de gestió, liquidació, recaptació i inspecció dels tributs el rendiment dels quals se cedeix a les comunitats autònomes, així com la revisió dels actes dictats en via de gestió dels tributs esmentats, correspon a l'Estat.

2. La Inspecció General del Ministeri d'Hisenda fa anualment una inspecció dels serveis i presenta un informe sobre la manera i l'eficàcia en l'exercici de les diverses competències assumides per la comunitat autònoma de què es tracti respecte als tributs el rendiment dels quals se cedeix. Aquest informe s'ha d'unir a la documentació dels pressupostos generals de l'Estat.

Article 38. *Abast de les competències normatives en l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. En l'impost sobre la renda de les persones físiques, les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre:

a) L'escala autonòmica aplicable a la base liquidable general.

L'estructura d'aquesta escala ha de ser progressiva, amb el mateix nombre de trams que la de l'Estat.

Si una comunitat autònoma no aprova l'escala autonòmica per a un període impositiu, s'aplica l'escala complementària que preveu l'article 61 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

b) Deduccions per circumstàncies personals i familiars, per inversions no empresarials i per aplicació de renda, sempre que no suposin, directament o indirectament, una minoració del gravamen efectiu d'alguna o algunes categories de renda. En relació amb aquestes deduccions, les competències normatives de les comunitats autònomes també inclouen la determinació de:

La justificació exigible per poder-les practicar.

Els límits de deducció.

La seva submissió o no al requisit de comprovació de la situació patrimonial.

Les regles especials que, si s'escau, s'hagin de tenir en compte en els casos de tributació conjunta, període

impositiu inferior a l'any natural i determinació de la situació familiar. Si la comunitat autònoma no regula alguna d'aquestes matèries s'apliquen les normes que preveu a aquests efectes la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

c) Augments o disminucions en els percentatges de deducció per inversió en habitatge habitual, a què es refereix l'apartat 2 de l'article 64 bis de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb el límit màxim de fins a un 50 per 100.

2. Les comunitats autònomes no poden regular:

a) Els tipus de gravamen autonòmic de la base liquidable especial i els aplicables a determinades categories de renda, que són els que a aquests efectes determini la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

b) Les deduccions de la quota que estableix i regula la normativa de l'Estat.

c) Els límits que preveu l'article 56 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

d) Els pagaments a compte de l'impost.

e) En general, totes les matèries no previstes en el punt 1 anterior.

3. La liquidació de l'impost sobre la renda de les persones físiques s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 40/1998, de 9 de desembre, reguladora del tribut.

4. La part autonòmica de la quota líquida no pot ser negativa.

5. L'Estat i les comunitats autònomes han de procurar que l'aplicació d'aquest sistema tingui el menor impacte possible en les obligacions formals que hagin de complir els subjectes passius.

A aquests efectes, els models de declaració per l'impost sobre la renda de les persones físiques són únics, si bé hi han de figurar degudament diferenciats els aspectes autonòmics.

Article 39. *Abast de les competències normatives en l'impost sobre el patrimoni.*

1. En l'impost sobre el Patrimoni, les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre:

- a) Mínim exempt.
- b) Tipus de gravamen.
- c) Deduccions i bonificacions de la quota.

Les deduccions i bonificacions aprovades per les comunitats autònomes són, en tot cas, compatibles amb les deduccions i bonificacions que estableix la normativa estatal reguladora de l'impost i no poden suposar una modificació d'aquestes. Les deduccions i bonificacions autonòmiques s'apliquen posteriorment a les que regula la normativa de l'Estat.

Article 40. *Abast de les competències normatives en l'impost sobre successions i donacions.*

1. En l'impost sobre successions i donacions, les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre:

- a) Reduccions de la base imposable.

Les comunitats autònomes poden crear, tant per a les transmissions «inter vivos», com per a les «mortis causa», les reduccions que considerin convenients, sempre que responguin a circumstàncies de caràcter econòmic o social pròpies de la comunitat autònoma de què es tracti.

Així mateix, les comunitats autònomes poden regular les que estableix la normativa de l'Estat, mantenint-les en condicions anàlogues a les que aquest estableix o millorant-les mitjançant l'augment de l'import o del percentatge de reducció, l'ampliació de les persones que s'hi puguin acollir o la disminució dels requisits per poder-la aplicar.

Quan les comunitats autònomes creïn les seves pròpies reduccions, aquestes s'apliquen després a les que estableix la normativa de l'Estat. Si l'activitat de la comunitat autònoma consisteix a millorar una reducció estatal, la reducció millorada substitueix, en aquesta comunitat autònoma, la reducció estatal. A aquests efectes, les comunitats autònomes, quan regulin les reduccions aplicables, han d'especificar si la reducció és pròpia o consisteix en una millora de la de l'Estat.

b) Tarifa de l'impost.

c) Quanties i coeficients del patrimoni preexistent.

d) Deduccions i bonificacions de la quota.

Les deduccions i bonificacions aprovades per les comunitats autònomes són, en tot cas, compatibles amb les deduccions i bonificacions establertes en la normativa estatal reguladora de l'impost i no poden suposar una modificació d'aquestes. Les deduccions i bonificacions autonòmiques s'apliquen després de les que regula la normativa de l'Estat.

2. Les comunitats autònomes també poden regular els aspectes de gestió i liquidació. Això no obstant, l'Estat reté la competència per establir el règim d'autoliquidació de l'impost amb caràcter obligatori a les diferents comunitats autònomes, i l'ha d'anar implantant a mesura que cada administració autonòmica vagi establint un servei d'assistència al contribuent per emplenar l'autoliquidació de l'impost.

Article 41. *Abast de les competències normatives en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.*

1. En l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre:

- a) Tipus de gravamen:

En relació amb la modalitat «transmissions patrimonials oneroses», les comunitats autònomes poden regular el tipus de gravamen en:

Concessions administratives.

Transmissió de béns mobles i immobles.

Constitució i cessió de drets reals que recaiguin sobre mobles i immobles, excepte els drets reals de garantia.

Arrendament de béns mobles i immobles. Els models de contracte per a l'arrendament d'immobles poden ser elaborats per la mateixa comunitat autònoma.

En relació amb la modalitat «actes jurídics documentats», les comunitats autònomes poden regular el tipus de gravamen dels documents notariais.

- b) Deduccions i bonificacions de la quota.

Les deduccions i bonificacions aprovades per les comunitats autònomes només poden afectar els actes i documents sobre els quals les comunitats autònomes poden exercir capacitat normativa en matèria de tipus de gravamen d'acord amb el que disposa la lletra anterior.

En tot cas, són compatibles amb les deduccions i bonificacions que estableix la normativa estatal reguladora de l'impost sense que puguin suposar una modificació d'aquestes. Les deduccions i bonificacions autonòmiques s'apliquen posteriorment a les que regula la normativa de l'Estat.

2. Les comunitats autònomes també poden regular els aspectes de gestió i liquidació.

Article 42. Abast de les competències normatives en els tributs sobre el joc.

1. En els tributs sobre el joc, les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre:

- a) Exempcions.
- b) Base imposable.
- c) Tipus de gravamen i quotes fixes.
- d) Bonificacions.
- e) Meritació.

2. Les comunitats autònomes també poden regular els aspectes de gestió, liquidació, recaptació i inspecció.

Article 43. Abast de les competències normatives en l'impost especial sobre determinats mitjans de transport.

1. En l'impost especial sobre determinats mitjans de transport, les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre el tipus de gravamen dins de la banda següent:

a) Comunitats autònomes peninsulars i comunitat autònoma de les illes Balears:

Vehicles automòbils de turisme de cilindrada inferior a 1.600 centímetres cúbics si estan equipats amb motor de gasolina o de cilindrada inferior a 2.000 centímetres cúbics si estan equipats amb motor dièsel: entre el 7,00 i el 7,70 per 100.

Resta de mitjans de transport: entre el 12,00 i el 13,20 per 100.

b) Canàries:

Vehicles automòbils de turisme de cilindrada inferior a 1.600 centímetres cúbics si estan equipats amb motor de gasolina o de cilindrada inferior a 2.000 centímetres cúbics si estan equipats amb motor dièsel: entre el 6,00 i el 6,60 per 100.

Resta de mitjans de transport: entre el 11,00 i el 12,10 per 100.

2. Quan el mitjà de transport la primera matriculació definitiva del qual hagi tingut lloc a Ceuta i Melilla sigui objecte d'importació definitiva a la Península i les illes Balears dins del segon any següent a la primera matriculació definitiva, les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre el tipus de gravamen dins de la banda següent:

Vehicles automòbils de turisme de cilindrada inferior a 1.600 centímetres cúbics si estan equipats amb motor de gasolina o de cilindrada inferior a 2.000 centímetres cúbics si estan equipats amb motor dièsel: entre el 5,00 i el 5,50 per 100.

Resta de mitjans de transport: entre el 8,00 i el 8,80 per 100.

Quan la importació definitiva tingui lloc a Canàries dins del segon any següent a la primera matriculació definitiva, la comunitat autònoma de Canàries pot assumir competències normatives sobre el tipus de gravamen dins de la banda següent:

Vehicles automòbils de turisme de cilindrada inferior a 1.600 centímetres cúbics si estan equipats amb motor de gasolina o de cilindrada inferior a 2.000 centímetres cúbics si estan equipats amb motor dièsel: entre el 4,00 i el 4,40 per 100.

Resta de mitjans de transport: entre el 7,50 i el 8,25 per 100.

Quan la importació definitiva tingui lloc a la Península i les illes Balears o Canàries dins del tercer i quart any següents a la primera matriculació definitiva, les comunitats autònomes poden assumir competències norma-

tives sobre el tipus de gravamen dins de la banda següent:

Vehicles automòbils de turisme de cilindrada inferior a 1.600 centímetres cúbics si estan equipats amb motor de gasolina o de cilindrada inferior a 2.000 centímetres cúbics si estan equipats amb motor dièsel: entre el 3,00 i el 3,30 per 100.

Resta de mitjans de transport: entre el 5,00 i el 5,50 per 100.

Article 44. Abast de les competències normatives en l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

1. En l'impost sobre les vendes minoristes de determinats hidrocarburs, les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre el tipus de gravamen autonòmic dins de la banda següent:

a) Gasolines: des de 0 fins a 10 euros per 1.000 litres.

b) Gasoil d'ús general: des de 0 fins a 10 euros per 1.000 litres.

c) Gasoil d'usos especials i de calefacció: des de 0 fins a 2,50 euros per 1.000 litres.

d) Fueloil: des de 0 fins a 0,40 euros per tona.

e) Querosè d'ús general: des de 0 fins a 10 euros per 1.000 litres.

f) Querosè de calefacció: des de 0 fins a 2,5 euros per 1.000 litres.

2. La competència normativa es pot exercir bé en tots els productes gravats, bé només en algun d'aquests.

3. Les comunitats autònomes també poden regular els aspectes de gestió, liquidació, recaptació i inspecció.

4. El tipus de gravamen autonòmic és el que correspon en funció del punt de connexió que estableix l'article 36.

Article 45. Cas de no ús de les competències normatives.

Si una comunitat autònoma no fa ús de les competències normatives que li confereixen els articles 37 a 42, s'aplica, si no n'hi ha, la normativa de l'Estat.

SECCIÓ 5a ALTRES MATÈRIES

Article 46. Delegació de competències.

1. La comunitat autònoma es fa càrrec, per delegació de l'Estat i en els termes que preveu aquesta secció, de la gestió, liquidació, recaptació i inspecció, així com de la revisió dels actes dictats en via de gestió dels tributs següents:

a) Impost sobre el patrimoni.

b) Impost sobre successions i donacions.

c) Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

d) Tributs sobre el joc.

e) Impost especial sobre determinats mitjans de transport.

f) L'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

2. La gestió, liquidació, recaptació i inspecció, així com la revisió dels actes dictats en via de gestió les porten a terme, en tot cas, els òrgans estatals que tinguin atribuïdes les funcions respectives en els tributs següents:

a) Impost sobre la renda de les persones físiques, inclosa la part d'aquest cedida a les comunitats autònomes.

- b) Impost sobre el valor afegit.
- c) Impost sobre la cervesa.
- d) Impost sobre el vi i begudes fermentades.
- e) Impost sobre productes intermedis.
- f) Impost sobre l'alcohol i begudes derivades.
- g) Impost sobre hidrocarburs.
- h) Impost sobre les labors del tabac.
- i) Impost sobre l'electricitat.

3. Les declaracions relatives a l'impost sobre el patrimoni es presenten conjuntament amb les de l'impost sobre la renda de les persones físiques. L'Administració de l'Estat i les comunitats autònomes han d'acordar el que sigui procedent amb vista a la tramitació més eficaç dels expedients en l'àmbit de les seves competències respectives.

Sense perjudici del que disposa l'apartat 1 anterior, els serveis d'Inspecció de Tributs de l'Estat poden incoar les oportunes actes d'investigació i comprovació per l'impost sobre el patrimoni en ocasió de les actuacions inspectors que duguin a terme en relació amb l'impost sobre la renda de les persones físiques.

La instrucció i resolució dels expedients administratius, conseqüència de les actes anteriors, corresponen a les oficines competents de la comunitat autònoma.

En relació amb l'impost sobre el patrimoni, l'Administració tributària de l'Estat i la de la comunitat autònoma col·laboren facilitant-se mitjans personals, coadjuvant en la inspecció i intercanviant tota la informació que derivi de les declaracions, el cens i les actuacions efectuades per la inspecció.

Article 47. *Abast de la delegació de competències en relació amb la gestió i liquidació.*

1. En la gestió i liquidació dels impostos sobre el patrimoni, sobre successions i donacions, sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, dels tributs sobre el joc, de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport i de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs correspon a les comunitats autònomes:

a) La incoació dels expedients de comprovació de valors, utilitzant els mateixos criteris que l'Estat.

En el cas de concessions administratives que superin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, la comprovació de valors correspon a la comunitat autònoma en el territori de la qual estigui el domicili fiscal de l'entitat concessionària.

b) La realització dels actes de tràmit i de liquidació.

c) La qualificació de les infraccions i la imposició de sancions tributàries.

d) La publicitat i informació al públic d'obligacions tributàries i la seva forma de compliment.

e) L'aprovació de models de declaració, excepte en l'impost sobre el patrimoni, en què correspon a les comunitats autònomes l'adaptació dels models de declaració aprovats pel Ministeri d'Hisenda, en les matèries pròpies de la seva competència normativa.

f) En general, les altres competències necessàries per a la gestió dels tributs.

2. No són objecte de delegació les competències següents:

a) La contestació de les consultes que regula l'article 107 de la Llei general tributària, excepte en el que es refereixi a l'aplicació de les disposicions dictades per la comunitat autònoma en l'exercici de les seves competències.

b) La confecció dels efectes estancats que s'utilitzin per a la gestió dels tributs cedits.

c) Els acords de concessió d'exempcions subjectives en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

d) Les que s'esmenten a continuació, en relació amb l'impost especial sobre determinats mitjans de transport:

a') L'homologació per part de l'Administració tributària dels vehicles automòbils, en els casos que preveu l'article 65, apartat 1, lletra a), número 3r de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

b') L'aplicació del cas de no subjecció regulat en el número 7è del precepte esmentat a la lletra a') anterior, quan es tracti de vehicles destinats a ser utilitzats per les Forces Armades, pels cossos i forces de seguretat de l'Estat i pel resguard duaner.

c') L'aplicació de les exempcions a les quals es refereixen les lletres e) i h) de l'apartat 1 de l'article 66 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, sempre que, en el cas d'aquesta última lletra, es tracti d'aeronaus matriculades per l'Estat o per empreses o organismes públics o estatals.

e) Els acords de concessió de les exempcions que preveuen els paràgrafs a), b), i c) de l'apartat 1 de la disposició sis de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

3. Els documents i les autoliquidacions dels impostos sobre successions i donacions, sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, sobre determinats mitjans de transport i sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs s'han de presentar davant de l'oficina competent de la comunitat autònoma a la qual correspongui el rendiment d'acord amb els punts de connexió aplicables. Quan el rendiment corresponent als actes o contractes continguts en aquest document es consideri produït en diferents comunitats autònomes, és procedent presentar-lo a l'oficina competent de cada una d'aquestes, si bé l'autoliquidació que si s'escau es formulï només s'ha de referir al rendiment produït al seu territori respectiu.

4. Les competències en matèria de gestió i liquidació que preveu aquest article es poden realitzar mitjançant diligències de col·laboració entre les diferents administracions tributàries competents.

Article 48. *Abast de la delegació de competències en relació amb la recaptació dels tributs cedits.*

1. Correspon a les comunitats autònomes la recaptació:

a) En pagament voluntari i en període executiu, dels impostos sobre successions i donacions, transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, determinats mitjans de transport, vendes detallistes de determinats hidrocarburs i dels tributs sobre el joc.

b) En pagament voluntari les liquidacions de l'impost sobre el patrimoni practicades per la comunitat autònoma, i en període executiu tots els debits per aquest impost.

2. Això no obstant, la delegació anterior no s'estén a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats quan aquest impost es recapti mitjançant efectes timbrats, sense perjudici que s'atribueixi a cada comunitat autònoma el rendiment que li correspongui.

3. Referent a l'ajornament i fraccionament de pagament dels tributs cedits a què es refereix aquest article, correspon a cada comunitat autònoma la competència per resoldre d'acord amb la normativa de l'Estat, fins i tot en el cas d'autoliquidacions que s'hagin de presentar davant de l'Administració tributària de l'Estat.

Article 49. *De la gestió recaptadora de les comunitats autònomes.*

1. Les comunitats autònomes poden organitzar lliurement els seus serveis per a la recaptació dels tributs cedits a què es refereix l'article anterior.

2. La gestió recaptadora que portin a terme els serveis als quals es refereix l'apartat anterior s'ha d'ajustar al que disposa la normativa de l'Estat, i els òrgans corresponents de les comunitats autònomes han d'assumir les potestats atribuïdes a l'esmentada normativa de l'Estat.

3. La recaptació dels deutes tributaris corresponents als tributs cedits a què es refereix l'article anterior, la poden fer directament les comunitats autònomes o bé mitjançant concert amb qualsevol altra administració pública.

De la mateixa manera, qualsevol altra administració pública pot concertar amb la comunitat autònoma competent per raó del territori la recaptació del rendiment dels seus tributs en el territori esmentat, a través dels serveis que estableixi a l'empara de l'apartat 1 d'aquest article.

Article 50. Abast de la delegació de competències en relació amb la inspecció.

1. Respecte dels impostos sobre el patrimoni, sobre successions i donacions, sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, tributs sobre el joc, impost especial sobre determinats mitjans de transport i impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs, corresponen a les comunitats autònomes les funcions que preveu l'article 140 de la Llei general tributària, aplicant les normes legals i reglamentàries que regulin les actuacions inspectores de l'Estat en matèria tributària i seguint els plans d'actuació inspectora, que han de ser elaborats conjuntament per ambdues administracions, i de l'execució dels quals han de donar compte anualment les comunitats autònomes al Ministeri d'Hisenda i al Congrés i al Senat.

2. Quan la Inspecció dels Tributs de l'Estat o de les comunitats autònomes en ocasió de les seves actuacions comprovadores i investigadores coneguin fets amb transcendència tributària per a altres administracions, els ho han de comunicar en la forma que es determini per reglament.

3. Les actuacions comprovadores i investigadores en matèria tributària de les comunitats autònomes, fora del seu territori, les realitza la Inspecció dels Tributs de l'Estat o la de les comunitats autònomes competents per raó del territori, a requeriment de les comunitats autònomes, de conformitat amb els plans de col·laboració que s'estableixin a l'efecte.

En el cas de concessions administratives que superin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, la inspecció de l'impost correspon a la comunitat autònoma en el territori de la qual radiqui el domicili fiscal de l'entitat concessionària.

Article 51. Abast de la delegació de competències en relació amb la revisió en via administrativa.

1. En relació amb la revisió dels actes en via administrativa, relatius als impostos sobre el patrimoni, sobre successions i donacions, sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, tributs sobre el joc, impost especial sobre determinats mitjans de transport i impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs, les comunitats autònomes són competents per:

- a) Resoldre els recursos de reposició.
- b) Declarar la nul·litat de ple dret, amb el dictamen previ del Consell d'Estat o òrgan consultiu equivalent de la comunitat autònoma.
- c) Resoldre els expedients de frau de llei.
- d) Declarar la lesivitat dels seus propis actes declaratius de drets i impugnar-los en via contenciosa administrativa, segons preveu l'article 159 de la Llei general tributària.

2. Les comunitats autònomes gaudeixen de legitimitat per recórrer:

- a) Davant dels tribunals economicoadministratius, contra els actes de gestió tributària propis.
- b) En alçada ordinària, contra les resolucions dels tribunals economicoadministratius regionals.
- c) Davant dels tribunals contenciosos administratius, contra les resolucions dels tribunals economicoadministratius.

3. No són objecte de delegació les competències següents:

- a) La revisió dels actes de gestió tributària a què es refereix l'article 154 de la Llei general tributària, llevat que la infracció manifesta de norma legal es refereixi a una disposició emanada de la comunitat autònoma.
- b) El coneixement de les reclamacions economicoadministratives interposades contra els actes de gestió tributària emanats de les comunitats autònomes, tant si s'hi susciten qüestions de fet com de dret, sense perjudici de la participació d'aquestes en els tribunals economicoadministratius regionals.

Article 52. Intervenció, comptabilitat i fiscalització.

1. Tots els actes, documents i expedients relatius als impostos sobre successions i donacions, sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, els tributs sobre el joc, impost especial sobre determinats mitjans de transport i impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs dels quals derivin drets i obligacions de contingut econòmic, són intervinguts i comptabilitzats per les comunitats autònomes d'acord amb els principis generals de la Llei general pressupostària.

2. Dels resultats obtinguts en la gestió, liquidació i recaptació d'aquests tributs, se'n ret anualment a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat un «compte de gestió de tributs cedits», adaptat a les disposicions que sobre la liquidació dels pressupostos contenen la Llei general pressupostària i, si s'escau, les modificacions que s'hi puguin introduir.

L'estructura d'aquest compte la determina el Ministeri d'Hisenda, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, i ha de contenir, respecte a cada un dels conceptes tributaris cedits, l'import de les liquidacions concretes, la recaptació obtinguda, el pendent de cobrament en finalitzar cada període i l'import dels beneficis fiscals que els afectin.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat uneix l'esmentat «compte de gestió de tributs cedits» al compte general de l'Estat de cada exercici, sense perjudici de les actuacions de control financer que es consideri oportú dur a terme.

Article 53. Col·laboració entre administracions.

1. Les administracions de l'Estat i de la comunitat autònoma de què es tracti, entre si i amb les altres comunitats autònomes, han de col·laborar en tots els ordres de gestió, liquidació, recaptació i inspecció dels tributs, així com en la revisió d'actes dictats en via de gestió tributària.

2. En particular, aquestes administracions:

- a) S'han de facilitar tota la informació que mútuament se sol·licitin, i establir els procediments d'intercomunicació tècnica necessaris.
- b) Els serveis d'inspecció han de preparar plans d'inspecció coordinats en relació amb els tributs cedits, sobre objectius i sectors determinats, així com sobre contribuents que hagin canviat de residència o domicili fiscal.

c) Han d'arbitrar modalitats específiques de cooperació i assistència a fi de garantir el control i la correcta aplicació de les exempcions, devolucions i reduccions de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport i de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

3. Les autoritats, els funcionaris, les oficines o les dependències de l'Administració de l'Estat o de les comunitats autònomes no admeten cap tipus de document que els sigui presentat amb una finalitat diferent de la seva liquidació i que contingui fets imposables subjectes a tributs que una altra administració hagi d'exigir, sense que s'acrediti el pagament del deute tributari liquidat, consti declarada l'exempció per l'oficina competent, o almenys, la presentació en aquesta del document. De les incidències que es produeixin, se n'ha de donar compte immediatament a l'Administració interessada.

4. L'Agència Estatal d'Administració Tributària pot convenir amb les comunitats autònomes que aquestes aportin mitjans financers i materials per a la millora de la gestió de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre el patrimoni, de l'impost sobre el valor afegit, dels impostos especials de fabricació i l'impost especial sobre determinats mitjans de transport.

5. L'Estat ha d'arbitrar els mecanismes que permetin la col·laboració de les comunitats autònomes en els acords internacionals que incideixin en l'aplicació d'aquesta Llei quan afectin les seves competències tributàries.

Article 54. *Delictes contra la Hisenda Pública.*

1. Correspon a l'autoritat competent de la comunitat autònoma respectiva posar en coneixement del ministeri fiscal els fets que consideri constitutius de delictes contra la hisenda pública d'acord amb el codi penal respecte dels tributs següents:

- Impost sobre el patrimoni.
- Impost sobre successions i donacions.
- Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.
- Tributs sobre el joc.
- Impost especial sobre determinats mitjans de transport.
- Impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

2. L'Administració de l'Estat i les de les comunitats autònomes es comuniquen als efectes oportuns els fets amb transcendència per a la seva tipificació com a possible delictes contra la hisenda pública, i dels quals tinguin coneixement com a conseqüència de l'exercici de les seves respectives competències en matèria tributària.

Article 55. *Informació sobre comptes i operacions actives i passives.*

1. La investigació tributària dels comptes i les operacions actives i passives dels bancs, les caixes d'estalvi, les cooperatives de crèdit i totes les persones físiques o jurídiques que es dediquin al trànsit bancari o creditici, es fan amb vista a la gestió dels impostos sobre el patrimoni, sobre successions i donacions i sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, tributs sobre el joc, impost especial sobre determinats mitjans de transport i impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs, amb l'autorització prèvia de l'autoritat competent de la comunitat autònoma respectiva.

2. Les actuacions pertinents es porten a terme d'acord amb les normes legals i reglamentàries vigents en l'àmbit estatal i sense perjudici de l'estricta compliment del deure de col·laboració que estableix l'article 53 d'aquesta Llei.

3. En relació amb les actuacions que en aquest sentit hagi de practicar la inspecció tributària de les comunitats autònomes fora del seu territori, s'ha de procedir d'acord amb el que preveu l'apartat tres de l'article 50 anterior.

Article 56. *Participació de les comunitats autònomes a l'Agència Estatal d'Administració Tributària.*

Les comunitats autònomes participen en l'Agència Estatal d'Administració Tributària en la forma i els termes que estableix el títol IV d'aquesta Llei.

Article 57. *Serveis i bestretes de tresoreria.*

1. El Banc d'Espanya fa gratuïtament el servei de tresoreria de les comunitats autònomes. Els altres serveis financers que el Banc d'Espanya pugui prestar a les comunitats autònomes es regulen per convenis especials signats a aquest efecte.

2. Les comunitats autònomes poden disposar de bestretes del Tresor a compte dels recursos que hagin de percebre a través dels pressupostos generals de l'Estat per a la cobertura dels seus desfasaments transitoris de tresoreria, com a conseqüència de les diferències de venciment dels pagaments derivats de l'execució dels seus pressupostos.

Aquestes bestretes han de quedar reemborsades dins de l'exercici econòmic corresponent.

TÍTOL III

Adaptació de la normativa dels tributs cedits

Article 58. *Modificació de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Es modifica la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de la manera que s'indica a continuació:

U. Es fa una nova redacció de l'article 50.

«Article 50. *Escala general de l'impost.*

1. La base liquidable general es grava als tipus que s'indiquen en l'escala següent:

Base liquidable — Fins a euros	Quota íntegra — Euros	Resta base liquidable — Fins a euros	Tipus aplicable — Percentatge
0,00	0,00	3.678,19	12,060
3.678,19	443,59	9.195,49	16,080
12.873,68	1.922,22	12.260,65	18,961
25.134,33	4.246,96	15.325,80	24,924
40.460,13	8.066,76	26.973,43	30,150
67.433,56	16.199,25	en endavant	32,160

2. S'entén per tipus mitjà de gravamen el que deriva de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació de l'escala que preveu l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen estatal s'expressa amb dos decimals.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 53.

«Article 53. *Tipus de gravamen especials.*

1. La base liquidable especial es grava al tipus del 12,06 per 100.

2. La base liquidable especial dels contribuents a què es refereix l'article 9, apartats 2 i 3, d'aquesta Llei, es grava al tipus del 18 per 100.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'article 54.

«Article 54. *Quota líquida estatal.*

1. La quota líquida estatal de l'impost és el resultat de disminuir la quota íntegra estatal en la suma de:

a) La deducció per inversió en habitatge habitual que preveu l'article 55.1 d'aquesta Llei.

b) El 67 per 100 de l'import total de les deduccions que preveuen els apartats 2, 3, 4 i 5 de l'article 55 d'aquesta Llei.

2. El resultat de les operacions a les quals es refereix l'apartat anterior no pot ser negatiu.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'article 55.1.

«Article 55.1 *Deducció per inversió en habitatge habitual.*

1r Els contribuents poden aplicar una deducció per inversió en el seu habitatge habitual d'acord amb els requisits i les circumstàncies següents:

a) Amb caràcter general, poden deduir el 10,05 per 100 de les quantitats satisfetes en el període de què es tracti per l'adquisició o la rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o hagi de constituir la residència habitual del contribuent. A aquests efectes, la rehabilitació ha de complir les condicions que s'estableixin per reglament.

La base màxima d'aquesta deducció és de 9.015,18 euros anuals i està constituïda per les quantitats satisfetes per a l'adquisició o la rehabilitació de l'habitatge, incloses les despeses originades que hagin anat a càrrec de l'adquirent i, en el cas de finançament aliè, l'amortització, els interessos i altres despeses que en derivin.

També poden aplicar aquesta deducció per les quantitats que es dipositin en entitats de crèdit, en comptes que compleixin els requisits de formalització i disposició que s'estableixin reglamentàriament, i sempre que es destinin a la primera adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual, amb el límit, conjuntament amb el que preveu el paràgraf anterior, de 9.015,18 euros anuals.

b) Quan en l'adquisició o la rehabilitació de l'habitatge habitual s'utilitzi finançament aliè, els percentatges de deducció aplicables a la base de deducció a què es refereix la lletra a) anterior són, en les condicions i els requisits que s'estableixin per reglament, els següents:

Durant els dos anys següents a l'adquisició o rehabilitació, el 16,75 per 100 sobre els primers 4.507,59 euros i el 10,05 per 100 sobre l'excés fins a 9.015,18 euros.

Posteriorment els percentatges anteriors són del 13,4 per 100 i del 10,05 per 100, respectivament.

2n Quan s'adquireixi un habitatge habitual havent gaudit de la deducció per adquisició d'altres habitatges habituals anteriors, no es pot practicar deducció per l'adquisició o rehabilitació del nou mentre les quantitats que s'hi han invertit no superin les invertides en els anteriors, en la mesura que hagin estat objecte de deducció.

Quan l'alienació d'un habitatge habitual hagi generat un guany patrimonial exempt per reinversió, la base de deducció per l'adquisició o rehabilitació del nou es minora en l'import del guany patrimonial a què s'apliqui l'exempció per reinversió. En aquest cas, no es pot practicar deducció per l'adquisició del nou mentre les quantitats que s'hi han invertit no superin tant el preu de l'anterior,

en la mesura que hagi estat objecte de deducció, com el guany patrimonial exempt per reinversió.

3r S'entén per habitatge habitual aquell en què el contribuent resideixi durant un termini continuat de tres anys. Això no obstant, s'entén que l'habitatge va tenir aquell caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini, es produeixi la mort del contribuent o concorrin circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge, com ara separació matrimonial, trasllat laboral, obtenció de primera feina o de feina més avantatjosa o altres d'anàlogues.

4t També poden aplicar la deducció per inversió en habitatge habitual els contribuents que hi efectuïn obres i instal·lacions d'adequació, inclosos els elements comuns de l'edifici i els que serveixin de pas necessari entre la finca i la via pública, amb les especialitats següents:

a) Les obres i instal·lacions d'adequació han de ser certificades per l'Administració competent com a necessàries per a l'accessibilitat i la comunicació sensorial que faciliti el desenvolupament digne i adequat de les persones amb minusvalidesa, en els termes que s'estableixin per reglament.

b) Donen dret a deducció les obres i instal·lacions d'adequació que s'hagin d'efectuar a l'habitatge habitual del contribuent, per raó de la minusvalidesa del mateix contribuent, del seu cònjuge, ascendants o descendents que hi convisquin.

c) L'habitatge ha d'estar ocupat per qualsevol de les persones a qui es refereix la lletra anterior a títol de propietari, arrendatari, subarrendatari o usufructuari.

d) La base màxima d'aquesta deducció, independentment de la fixada en la lletra a) de l'apartat 1r anterior, és de 12.020,24 euros anuals.

e) Quan en la inversió per a l'adequació de l'habitatge s'utilitzi finançament aliè, els percentatges de deducció aplicables són, en les condicions i els requisits que s'estableixin per reglament, els que preveu la lletra b) de l'apartat 1r anterior.

f) S'entén com a circumstància que necessàriament exigeix el canvi d'habitatge quan l'anterior sigui inadequat per raó de la minusvalidesa.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'article 56.

«Article 56. *Límits de determinades deduccions.*

1. La base de les deduccions a què es refereixen els apartats 3 i 5 de l'article 55 d'aquesta Llei, no pot passar del 10 per 100 de la base líquida del contribuent.

2. Els límits de la deducció a què es refereix l'apartat 2 de l'article 55 d'aquesta Llei s'apliquen sobre la quota que resulti de minorar la suma de les quotes íntegres, estatal i autonòmica o complementària en l'import total de les deduccions per inversió en habitatge habitual, previstes en els articles 55.1 i 64 bis, i per inversions i despeses en béns d'interès cultural.»

Sis. Es fa una nova redacció de l'article 61.

«Article 61. *Escala autonòmica o complementària de l'impost.*

1. La base líquida general es grava als tipus de l'escala autonòmica de l'impost que, d'acord amb el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagin estat aprovades per la comunitat autònoma.

Si la comunitat autònoma no ha aprovat l'escala a què es refereix el paràgraf anterior és aplicable l'escala complementària següent:

Base liquidable — Fins a euros	Quota íntegra — Euros	Resta base liquidable — Fins a euros	Tipus aplicable — Percentatge
0,00	0,00	3.678,19	5,940
3.678,19	218,48	9.195,49	7,920
12.873,68	946,76	12.260,65	9,339
25.134,33	2.091,78	15.325,80	12,276
40.460,13	3.973,18	26.973,43	14,850
67.433,56	7.978,73	d'ara endavant	15,840

2. S'entén per tipus mitjà de gravamen autonòmic o complementari el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació de l'escala que preveu l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen autonòmic s'expressa amb dos decimals.»

Set. Es fa una nova redacció de l'article 63.

«Article 63. *Tipus de gravamen especial.*

La base liquidable especial es grava amb el tipus del 5,94 per 100.»

Vuit. Es fa una nova redacció de l'article 64.

«Article 64. *Quota líquida autonòmica o complementària.*

1. La quota líquida autonòmica o complementària és el resultat de disminuir la quota íntegra autonòmica o complementària en la suma de:

a) El tram autonòmic de la deducció per inversió en habitatge habitual que preveu l'article 64 bis d'aquesta Llei, amb els límits i requisits de situació patrimonial que estableix l'article 57.

b) El 33 per 100 de l'import total de les deduccions que preveuen els apartats 2, 3, 4 i 5 de l'article 55 d'aquesta Llei, amb els límits i requisits de situació patrimonial que preveuen els seus articles 56 i 57.

c) L'import de les deduccions que estableix la comunitat autònoma en l'exercici de les competències que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia.

2. El resultat de les operacions a les quals es refereix l'apartat anterior no pot ser negatiu.»

Nou. Es fa una nova redacció de l'article 64 bis.

«Article 64 bis. *Tram autonòmic o complementari de la deducció per inversió en habitatge habitual.*

1. El tram autonòmic de la deducció per inversió en habitatge habitual regulada en l'article 55.1 d'aquesta Llei és el resultat d'aplicar a la base de la deducció, d'acord amb els requisits i les circumstàncies que s'hi preveuen, els percentatges que, d'acord amb el que disposa la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagi aprovat la comunitat autònoma.

2. Si la comunitat autònoma no ha aprovat els percentatges a què es refereix l'apartat anterior, són aplicables els següents:

a) Amb caràcter general, el 4,95 per 100.

b) Quan s'utilitzi finançament aliè, els percentatges incrementats als quals es refereix l'article 55.1.1r b) d'aquesta Llei són del 8,25 per 100 i 6,6 per 100, respectivament.»

Article 59. *Modificació de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni.*

Es modifica la Llei 19/1991, de l'impost sobre el patrimoni, en la forma que s'indica a continuació:

U. Es reforma l'article 28, que queda redactat en els termes següents:

«Article 28. *Base liquidable.*

1. En el cas d'obligació personal, la base imposable es redueix, en concepte de mínim exempt, en l'import que hagi aprovat la comunitat autònoma.

2. Si la comunitat autònoma no ha regulat el mínim exempt a què es refereix l'apartat anterior, la base imposable es redueix en 108.182,18 euros.

3. El mínim exempt assenyalat a l'apartat anterior és aplicable en el cas de subjectes passius no residents que tributin per obligació personal de contribuir.

4. El mínim exempt al qual es refereixen els apartats anteriors no és aplicable quan es tracti de subjectes passius sotmesos a obligació real de contribuir.»

Dos. Es modifica l'article 30, que queda redactat de la forma següent:

«Article 30. *Quota íntegra.*

La base liquidable de l'impost es grava als tipus de l'escala següent:

1. La base liquidable de l'impost es grava als tipus de l'escala que hagi aprovat la comunitat autònoma.

2. Si la comunitat autònoma no ha aprovat l'escala a què es refereix l'apartat anterior, la base liquidable de l'impost es grava als tipus de l'escala següent:

Base liquidable — Fins a euros	Quota — Euros	Resta base liquidable — Fins a euros	Tipus aplicable — Percentatge
0,00	0,00	167.129,45	0,2
167.129,45	334,26	167.123,43	0,3
334.252,88	835,63	334.246,87	0,5
668.499,75	2.506,86	668.499,76	0,9
1.336.999,51	8.523,36	1.336.999,50	1,3
2.673.999,01	25.904,35	2.673.999,02	1,7
5.347.998,03	71.362,33	5.347.998,03	2,1
10.695.996,06	183.670,29	d'ara endavant	2,5

3. En el cas d'obligació real de contribuir, la tarifa aplicable és la que estableix l'apartat anterior. La mateixa tarifa és aplicable en el cas de subjectes passius no residents que tributin per obligació personal de contribuir.»

Tres. Es modifica l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Impostos satisfets a l'estranger.*

1. En el cas d'obligació personal de contribuir i sense perjudici del que disposin els tractats o con-

venis internacionals, de la quota d'aquest impost es dedueix, per raó de béns que radiquin i drets que es puguin exercir o s'hagin de complir fora d'Espanya, la quantitat més petita de les dues següents:

a) L'import efectiu del que s'ha satisfet a l'estranger, per raó de gravamen de caràcter personal que afecti els elements patrimonials computats en l'impost.

b) El resultat d'aplicar el tipus mitjà efectiu de l'impost a la part de base liquidable gravada a l'estranger.

2. S'entén per tipus mitjà efectiu de gravamen el resultat de multiplicar per 100 el quocient obtingut de dividir la quota íntegra resultant de l'aplicació de l'escala per la base liquidable. El tipus mitjà efectiu de gravamen s'expressa amb dos decimals.

3. La comunitat autònoma, d'acord amb el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, pot establir deduccions en aquest impost, que són compatibles amb les que estableix l'Estat sense que puguin suposar la seva modificació, i després s'apliquen de les estatals.»

Quatre. Es modifica l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

Article 33. *Bonificació de la quota a Ceuta i Melilla.*

1. Si, entre els béns o els drets de contingut econòmic computats per a la determinació de la base imposable, en figura algun de situat o que s'hagi d'exercir o complir a Ceuta i Melilla i les seves dependències, es bonifica en el 50 per 100 la part de la quota que correspongui proporcionalment als béns o drets esmentats.

La bonificació anterior no és aplicable als no residents a les ciutats esmentades, excepte pel que fa a valors representatius del capital social d'entitats jurídiques domiciliades i amb objecte social a les ciutats esmentades o quan es tracti d'establiments permanents que hi estiguin situats.

2. La comunitat autònoma, d'acord amb el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, pot establir bonificacions en aquest impost, que són compatibles amb les que estableix l'Estat sense que puguin suposar la seva modificació, i després s'apliquen de les estatals.»

Article 60. *Reforma de diversos articles de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, recollida al text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.*

U. L'article 11 queda redactat en els termes següents:

«Article 11.

1. La quota tributària s'obté aplicant sobre la base liquidable els tipus següents, sense perjudici del que estableix l'article següent:

a) Si es tracta de la transmissió de béns mobles o immobles, així com la constitució i cessió de drets reals que es dictin sobre aquests, excepte els drets reals de garantia, amb el tipus que, d'acord amb

el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagi aprovat la comunitat autònoma.

Si la comunitat autònoma no ha aprovat el tipus al qual es refereix el paràgraf anterior, s'aplica el 6 per 100 a la transmissió d'immobles, així com la constitució i cessió de drets reals sobre aquests, excepte els drets reals de garantia, i el 4 per 100, si es tracta de la transmissió de béns mobles i semovents, així com la constitució i cessió de drets reals sobre aquests, excepte els drets reals de garantia. Aquest últim tipus s'aplica igualment a qualsevol altre acte subjecte no comprès en les altres lletres d'aquest apartat.

La transmissió de valors tributa, en tot cas, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 12 d'aquesta Llei.

b) L'1 per 100, si es tracta de la constitució de drets reals de garantia, pensions, fiances o préstecs, fins i tot els representats per obligacions, així com la cessió de crèdits de qualsevol naturalesa.

2. Quan un mateix acte o contracte compregui béns mobles i immobles sense especificació de la part de valor que correspongui a cada un d'aquests, s'aplica el tipus de gravamen dels immobles.»

Dos. L'article 12 queda redactat en els termes següents:

«Article 12.

1. La quota tributària dels arrendaments s'obté aplicant sobre la base liquidable la tarifa que fixi la comunitat autònoma.

Si la comunitat autònoma no ha aprovat la tarifa a què es refereix el paràgraf anterior, s'aplica l'escala següent:

<i>Euros</i>	
Fins a 30,05 euros	0,09
De 30,06 a 60,10	0,18
De 60,11 a 120,20	0,39
De 120,21 a 240,40	0,78
De 240,41 a 480,81	1,68
De 480,82 a 961,62	3,37
De 961,63 a 1.923,24	7,21
De 1.923,25 a 3.846,48	14,42
De 3.846,49 a 7.692,95	30,77
De 7.692,96 d'ara endavant, 0,024040 euros per cada 6,01 euros o fracció.	

Es pot satisfer el deute tributari mitjançant la utilització d'efectes timbrats als arrendaments de finques urbanes, segons l'escala anterior.

2. L'impost es liquida en metàl·lic quan en la constitució d'arrendaments no s'utilitzin efectes timbrats per obtenir la quota tributària.

3. La transmissió de valors tributa segons l'escala següent:

<i>Euros</i>	
Fins a 60,10 euros	0,06
De 60,11 a 180,30	0,18
De 180,31 a 450,76	0,48
De 450,77 a 901,52	0,96
De 901,53 a 1.803,04	1,98
De 1.803,05 a 6.010,12	7,21
De 6.010,13 a 12.020,24	14,42

Excés: 0,066111 euros per cada 60,10 euros o fracció».

Tres. Es modifica l'article 13, que queda amb el contingut següent:

«Article 13.

1. Les concessions administratives tributen amb el tipus que, d'acord amb el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagi estat aprovat per la comunitat autònoma.

Si la comunitat autònoma no ha aprovat el tipus a què es refereix el paràgraf anterior, les concessions administratives tributen com a constitució de drets, al tipus de gravamen que estableix l'article 11.a) per als béns mobles o semovents, sigui quina sigui la seva naturalesa, la durada i els béns sobre els quals recaiguin.

2. S'equiparen a les concessions administratives, als efectes de l'impost, els actes i negocis administratius, sigui quina sigui la seva modalitat o denominació, per la qual cosa, com a conseqüència de l'atorgament de facultats de gestió de serveis públics o de l'atribució de ús privatiu o de l'aprofitament especial de béns de domini o ús públic, s'origini un desplaçament patrimonial en favor de particulars.

3. Com a norma general, per determinar la base imposable, el valor real del dret originat per la concessió es fixa per l'aplicació de la regla o regles que, en consideració a la naturalesa de les obligacions imposades al concessionari, siguin aplicables de les que s'indiquen a continuació:

a) Si l'Administració assenyala una quantitat total en concepte de preu o cànon que hagi de satisfer el concessionari, per l'import d'aquesta.

b) Si l'Administració assenyala un cànon, un preu, una participació o un benefici mínim que hagi de satisfer el concessionari periòdicament i la durada de la concessió no és superior a un any, per la suma total de les prestacions periòdiques. Si la durada de la concessió és superior a un any, capitalitzant al 10 per 100 la quantitat anual que satisfaci el concessionari.

Quan per a l'aplicació d'aquesta regla s'hagi de capitalitzar una quantitat anual que sigui variable com a conseqüència, exclusivament, de l'aplicació de clàusules de revisió de preus que prenguin com a referència índexs objectius de la seva evolució, es capitalitza la corresponent al primer any. Si la variació depèn d'altres circumstàncies, la raó matemàtica de les quals es conegui en el moment de l'atorgament de la concessió, la quantitat per capitalitzar és la mitjana anual de les que el concessionari hagi de satisfer durant la vida de la concessió.

c) Quan el concessionari estigui obligat a revertir a l'Administració béns determinats, es computa el valor del Fons de Reversió que aquell hagi de constituir en compliment del que disposa el Reial decret 1643/1990, de 20 de desembre, o la norma que el substitueixi.

4. En els casos especials en què, per la naturalesa de la concessió, la base imposable no es pugui fixar per les regles de l'apartat anterior, es determina ajustant-se a les regles següents:

a) Aplicant al valor dels actius fixos afectes a l'explotació, ús o aprofitament de què es tracti, un

percentatge del 2 per 100 per cada any de durada de la concessió, amb el mínim del 10 per 100 i sense que el màxim pugui passar del valor dels actius.

b) A falta de la valoració anterior, es pren la que assenyali l'administració pública respectiva.

c) En defecte de les dues regles anteriors, pel valor declarat pels interessats, sense perjudici del dret de l'Administració per procedir a la seva comprovació pels mitjans de l'article 52 de la Llei general tributària.»

Quatre. Es modifica l'article 16, que queda redactat de la manera següent:

«Article 16.

La subrogació en els drets del creditor amb garantia pignorativa, hipotecari o anticrètic es considera transmissió de drets i tributa pel tipus que estableix la lletra b) del número 1 de l'article 11.»

Cinc. Es modifica l'article 31, que queda redactat en els termes següents:

«Article 31.

1. Les matrius i les còpies de les escriptures i actes notariais, així com els testimonis, s'estenen, en tot cas, en paper timbrat de 0,30 euros per plec o 0,15 euros per foli, a elecció del fedatari. Les còpies simples no estan subjectes a l'impost.

2. Les primeres còpies d'escriptures i actes notariais, quan tinguin per objecte quantitat o cosa valuable, continguin actes o contractes inscriptibles als registres de la propietat, mercantil i de la propietat industrial i no subjectes a l'impost sobre successions i donacions o als conceptes compresos en els números 1 i 2 de l'article 1 d'aquesta Llei, tributen, a més, al tipus de gravamen que, d'acord amb el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagi estat aprovat per la comunitat autònoma.

Si la comunitat autònoma no ha aprovat el tipus a què es refereix el paràgraf anterior, s'aplica el 0,50 per 100, pel que fa a aquests actes o contractes.

3. Pel mateix tipus a què es refereix l'apartat anterior i mitjançant la utilització d'efectes timbrats tributen les còpies de les actes de protest.»

Sis. Es modifica l'article 56, que té el contingut següent:

«Article 56.

1. La competència per a la gestió i liquidació de l'impost correspon a les delegacions i administracions de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i, si s'escau, a les oficines amb funcions anàlogues de les comunitats autònomes que tinguin cedida la gestió del tribut.

2. Les comunitats autònomes poden regular els aspectes sobre la gestió i liquidació d'aquest impost, segons el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia. Quan la comunitat autònoma no hagi regulat els aspectes esmentats, s'apliquen les normes que estableix aquesta Llei.

3. El pagament dels impostos regulats en aquesta Llei queda sotmès al règim general sobre terminis d'ingrés establert per als deutes tributaris.

4. El presentador del document té, pel sol fet de la presentació, el caràcter de mandatari dels obligats al pagament de l'impost i totes les notifikacions que se li facin en relació amb el document que hagi presentat, així com les diligències que subscrigui, tenen el mateix valor i produeixen els mateixos efectes que si s'haguessin entès amb els mateixos interessats.»

Set. S'inclou un nou article 58, amb el contingut següent:

«Article 58. *Deduccions i bonificacions.*

D'acord amb el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, les comunitats autònomes poden aprovar les deduccions i bonificacions que considerin convenients en aquest impost en aquelles matèries sobre les quals tinguin capacitat normativa en matèria de tipus de gravamen.

En tot cas, són compatibles amb les deduccions i bonificacions establertes en la normativa estatal reguladora de l'impost sense que puguin suposar una modificació d'aquestes. Les deduccions i bonificacions autonòmiques després s'apliquen a les que regula la normativa de l'Estat.»

Article 61. *Reforma de diversos articles de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.*

U. Es reforma l'article 20, que queda redactat en els termes següents:

«Article 20. *Base liquidable.*

1. En les adquisicions gravades per aquest impost, la base liquidable s'obté aplicant a la base imposable les reduccions que, d'acord amb el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagin estat aprovades per la comunitat autònoma. Aquestes reduccions es practiquen per l'ordre següent: en primer lloc, les de l'Estat i, a continuació, les de les comunitats autònomes.

2. En les adquisicions "mortis causa", incloses les dels beneficiaris de pòlisses d'assegurança de vida, si la comunitat autònoma no ha regulat les reduccions a què es refereix l'apartat anterior o la normativa pròpia de la comunitat no és aplicable als subjectes passius, s'apliquen les reduccions següents:

a) La que correspongui de les incloses als grups següents:

Grup I: adquisicions per descendents i adoptats menors de vint-i-un anys, 15.956,87 euros, més 3.990,72 euros per cada any menys de vint-i-un que tingui el drethavent, sense que la reducció pugui passar de 47.858,59 euros.

Grup II: adquisicions per descendents i adoptats de vint-i-un anys o més, cònjuges, ascendents i adoptants, 15.956,87 euros.

Grup III: adquisicions per col·laterals de segon i tercer grau, ascendents i descendents per afinitat, 7.993,46 euros.

Grup IV: en les adquisicions per col·laterals de quart grau, graus més distants i estranys, no correspon la reducció.

S'aplica, a més de les que puguin correspondre en funció del grau de parentiu amb el causant, una reducció de 47.858,59 euros a les persones que tinguin la consideració legal de minusvàlids, amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per 100 i inferior al 65 per 100, d'acord amb el barem a què es refereix l'article 148 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny; la reducció és de 150.253,03 euros per a les persones que, d'acord amb la normativa que s'ha esmentat, acreditin un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per 100.

b) Amb independència de les reduccions anteriors, s'aplica una reducció del 100 per 100, amb un límit de 9.195,49 euros, a les quantitats percebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurances sobre la vida, quan el seu parentiu amb el contractant mort sigui el de cònjuge, ascendent, descendent, adoptant o adoptat. En les assegurances col·lectives o contractades per les empreses en favor dels seus empleats cal tenir en compte el grau de parentiu entre l'assegurat mort i el beneficiari.

La reducció és única per subjecte passiu, sigui quin sigui el nombre de contractes d'assegurances de vida de què sigui beneficiari, i no és aplicable quan aquest tingui dret a la que estableix la disposició transitòria quarta d'aquesta Llei.

c) En els casos en què a la base imposable d'una adquisició "mortis causa", que correspongui als cònjuges, descendents o adoptats de la persona morta, estigui inclòs el valor d'una empresa individual, d'un negoci professional o participacions en entitats a què sigui aplicable l'exempció que regula l'apartat vuitè de l'article 4 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, o de drets d'usdefruit sobre aquests, per obtenir la base liquidable s'aplica en la imposable, amb independència de les reduccions que siguin procedents d'acord amb els apartats anteriors, una altra base del 95 per 100 del valor esmentat, sempre que l'adquisició es mantingui durant els deu anys següents a la mort del causant, llevat que mori l'adquirent dins d'aquest termini.

En els casos del paràgraf anterior, quan no hi hagi descendents o adoptats, la reducció és aplicable a les adquisicions per ascendents, adoptants i col·laterals, fins al tercer grau i amb els mateixos requisits recollits anteriorment. En tot cas, el cònjuge supervivent té dret a la reducció del 95 per 100.

El mateix percentatge de reducció, amb el límit de 122.606,47 euros per a cada subjecte passiu i amb el requisit de permanència assenyalat anteriorment, tenen les adquisicions "mortis causa" de l'habitatge habitual de la persona morta, sempre que els drethavents siguin cònjuge, ascendents o descendents d'aquell, o bé parent col·lateral més gran de seixanta-cinc anys que hagi conviscut amb el causant durant els dos anys anteriors a la mort.

Quan a la base imposable corresponent a una adquisició "mortis causa" del cònjuge, descendents o adoptats de la persona morta s'inclouin béns compresos als apartats u, dos o tres de l'article 4 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, pel fet de ser integrants del patrimoni històric espanyol o del patrimoni històric o cultural de les comunitats autònomes, s'aplica, així mateix, una reducció del 95 per 100 del seu valor, amb els mateixos requisits de permanència assenyalats en aquest apartat.

En el cas que no es compleixi el requisit de permanència a què es refereix aquest apartat, s'ha

de pagar la part de l'impost que s'hagi deixat d'ingressar com a conseqüència de la reducció practicada i els interessos de demora.

3. Si uns mateixos béns en un període màxim de deu anys són objecte de dues o més transmissions "mortis causa" en favor de descendents, en la segona i les ulteriors es dedueix de la base imposable, a més, l'import del que s'ha satisfet per l'impost a les transmissions precedents. S'admet la subrogació dels béns quan s'acrediti fefaentment.

4. En el cas d'obligació real de contribuir, les reduccions aplicables són les que estableix l'apartat 2. Les mateixes reduccions són aplicables en el cas d'obligació personal de contribuir quan el subjecte passiu o el causant siguin no residents en territori espanyol.

5. En les adquisicions per títol de donació o equiparable, si la comunitat autònoma no ha regulat les reduccions a què es refereix l'apartat 1 o no és aplicable als subjectes passius la normativa pròpia de la comunitat, la base liquidable ha de coincidir, en tot cas, amb la imposable, llevat del que disposen els apartats següents i la disposició final primera.

6. En els casos de transmissió de participacions "inter vivos", en favor del cònjuge, descendents o adoptats, d'una empresa individual, un negoci professional o de participacions en entitats del donant als quals sigui aplicable l'exempció que regula l'apartat vuitè de l'article 4 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, s'aplica una reducció a la base imposable per determinar la liquidable del 95 per 100 del valor d'adquisició, sempre que concorrin les condicions següents:

a) Que el donant tingui seixanta-cinc anys o més o estigui en situació d'incapacitat permanent, en grau d'absoluta o gran invalidesa.

b) Que, si el donant exerceix funcions de direcció, deixi d'exercir i de percebre remuneracions per l'exercici de les funcions esmentades des del moment de la transmissió.

A aquests efectes, no s'entén compresa entre les funcions de direcció la mera pertinença al Consell d'Administració de la societat.

c) Quant al donatari, ha de mantenir el que ha adquirit i té dret a l'exempció en l'impost sobre el patrimoni durant els deu anys següents a la data de l'escriptura pública de donació, llevat que mori dins d'aquest termini.

Així mateix, el donatari no pot fer actes de disposició i operacions societàries que, directament o indirectament, puguin donar lloc a una minoració substancial del valor de l'adquisició. Aquesta obligació també és aplicable en els casos d'adquisicions "mortis causa" a què es refereix la lletra c) de l'apartat 2 d'aquest article.

En el cas que no es compleixin els requisits a què es refereix aquest apartat, s'ha de pagar la part de l'impost que s'hagués deixat d'ingressar com a conseqüència de la reducció practicada i els interessos de demora.

7. La mateixa reducció a la base imposable que preveu l'apartat anterior i amb les condicions que assenyalen les seves lletres a) i c) s'aplica, en cas de donació, a favor del cònjuge, descendents o adoptats, dels béns compresos als apartats u, dos i tres de l'article 4 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, pel fet de ser integrants del patrimoni històric espanyol o del patrimoni històric o cultural de les comunitats autònomes.

L'incompliment dels requisits exigits comporta el pagament de l'impost deixat d'ingressar i els interessos de demora corresponents.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 21, que queda redactat de la manera següent:

«1. La quota íntegra de l'impost s'obté aplicant a la base liquidable, calculada segons el que disposa l'article anterior, l'escala que, d'acord amb el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagi estat aprovada per la comunitat autònoma.»

Tres. Es modifica l'article 22, que queda redactat en els termes següents:

«Article 22. *Quota tributària.*

1. La quota tributària per aquest impost s'obté aplicant a la quota íntegra el coeficient multiplicador en funció de la quantia dels trams del patrimoni preexistent que, d'acord amb el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagin estat aprovats per la comunitat autònoma i del grup, segons el grau de parentiu, assenyalat a l'article 20.

2. Si la comunitat autònoma no ha aprovat el coeficient o la quantia dels trams a què es refereix l'apartat anterior, o no és aplicable als subjectes passius la normativa pròpia de la comunitat, s'aplica el que correspongui dels que s'indiquen a continuació, establerts en funció del patrimoni preexistent del contribuent i del grup, segons el grau de parentiu, assenyalat a l'article 20:

Patrimoni preexistent — Euros	Grups de l'article 20		
	I i II	III	IV
De 0 a 402.678,11	1,0000	1,5882	2,0000
De més de 402.678,11 a 2.007.380,43	1,0500	1,6676	2,1000
De més de 2.007.380,43 a 4.020.770,98	1,1000	1,7471	2,2000
Més de 4.020.770,98 ...	1,2000	1,9059	2,4000

Quan la diferència entre la quota tributària obtinguda per l'aplicació del coeficient multiplicador que correspongui i la que resultaria d'aplicar a la mateixa quota íntegra el coeficient multiplicador immediatament inferior sigui més gran que la que hi hagi entre l'import del patrimoni preexistent tingut en compte per a la liquidació i l'import màxim del tram de patrimoni preexistent que motivaria l'aplicació de l'esmentat coeficient multiplicador inferior, aquella es redueix en l'import de l'excés.

En els casos d'assegurances sobre la vida s'aplica el coeficient que correspon al patrimoni preexistent del beneficiari i al grup en el qual pel seu parentiu amb el contractant estigui enquadrat. En les assegurances col·lectives o contractades per les empreses en favor dels seus empleats cal atènyer-se al coeficient que correspongui al patrimoni preexistent del beneficiari i al grau de parentiu entre aquest i l'assegurat.

Si no es coneixen els drethavents en una successió, s'aplica el coeficient establert per als col·la-

terals de quart grau i estranys quan el patrimoni preexistent passi de 4.020.770,98 euros, sense perjudici de la devolució que sigui procedent una vegada que aquells es coneguin.

3. A la valoració del patrimoni preexistent del contribuent s'apliquen les regles següents:

a) La valoració es fa d'acord amb les regles de l'impost sobre el patrimoni.

b) Quan es tracti d'adquisicions "mortis causa", s'exclou el valor dels béns i drets per l'adquisició dels quals s'hagi satisfet l'impost com a conseqüència d'una donació anterior efectuada pel causant. La mateixa regla s'aplica en el cas d'acumulació de donacions.

c) En el patrimoni preexistent, s'hi inclou el valor dels béns i drets que el cònjuge que hereta percebi com a conseqüència de la dissolució de la societat conjugal.

4. En el cas d'obligació real de contribuir, el coeficient multiplicador és el que estableix l'apartat 2 anterior. El mateix coeficient multiplicador és aplicable en el cas d'obligació personal de contribuir, en els casos de donació de béns immobles situats a l'estranger o quan el subjecte passiu o el causant siguin no residents en territori espanyol.»

Quatre. S'introdueix un nou apartat 2 a l'article 23, amb el contingut següent:

«2. D'acord amb el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, les comunitats autònomes poden aprovar les deduccions i bonificacions que considerin convenients.

En tot cas, són compatibles amb les deduccions i bonificacions que estableix la normativa estatal reguladora de l'impost sense que puguin suposar una modificació d'aquestes. Les deduccions i bonificacions autonòmiques s'apliquen després de les que regula la normativa de l'Estat.»

Cinc. Es modifica l'article 34, que queda redactat en els termes següents:

«Article 34. *Normes generals.*

1. La competència per a la gestió i liquidació de l'impost correspon a les delegacions i administracions d'Hisenda o, si s'escau, a les oficines amb funcions anàlogues de les comunitats autònomes que tinguin cedida la gestió del tribut.

2. Les comunitats autònomes poden regular els aspectes sobre la gestió i liquidació d'aquest impost segons el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia. Quan la comunitat autònoma no hagi regulat els aspectes esmentats, s'apliquen les normes que estableix aquesta Llei.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, la competència per establir com a obligatori el règim d'autoliquidació de l'impost correspon a l'Estat, que ha d'introduir en la Llei de l'impost un article amb les comunitats autònomes en les quals s'hagi establert el règim esmentat.»

Sis. S'afegeix una nova disposició transitòria sisena, amb el contingut següent:

«Sisena. La implantació amb caràcter obligatori del règim de declaració liquidació de l'impost, a

les diferents comunitats autònomes, l'estableix l'Estat a mesura que aquestes vagin establint un servei d'assistència al contribuent per emplenar l'autoliquidació.»

Article 62. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.*

Es modifica la Llei 38/1992, d'impostos especials, de la manera que s'indica a continuació:

L'article 70 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queda redactat de la manera següent:

«Article 70. *Tipus impositiu.*

1. L'impost s'exigeix als tipus impositius següents:

a) Comunitats autònomes peninsulars i comunitat autònoma de les illes Balears:

Amb el tipus que, d'acord amb el que preveu l'article 43 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagi estat aprovat per la comunitat autònoma.

Si la comunitat autònoma no ha aprovat el tipus a què es refereix el paràgraf anterior, s'apliquen els següents:

Vehicles automòbils de turisme de cilindrada inferior a 1.600 centímetres cúbics, si estan equipats amb motor de gasolina, o de cilindrada inferior a 2.000 centímetres cúbics, si estan equipats amb motor dièsel: 7 per 100.

Resta de mitjans de transport: 12 per 100.

b) Canàries:

Amb el tipus que, d'acord amb el que preveu l'article 43 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagi estat aprovat per la comunitat autònoma de Canàries.

Si la comunitat autònoma de Canàries no ha aprovat el tipus a què es refereix el paràgraf anterior, s'apliquen els següents:

Vehicles automòbils de turisme de cilindrada inferior a 1.600 centímetres cúbics, si estan equipats amb motor de gasolina, o de cilindrada inferior a 2.000 centímetres cúbics, si estan equipats amb motor dièsel: 6 per 100.

Resta de mitjans de transport: 11 per 100.

c) Ceuta i Melilla: 0 per 100.

2. El tipus impositiu aplicable és el vigent en el moment de la meritació.

3. Quan el mitjà de transport la primera matriculació definitiva del qual hagi tingut lloc a Ceuta i Melilla sigui objecte d'importació definitiva a la Península i les illes Balears o Canàries, dins del primer any següent a l'esmentada primera matriculació definitiva, es liquida l'impost als tipus indicats en els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 anterior, segons sigui procedent.

Quan la importació definitiva tingui lloc a la Península i les illes Balears dins del segon any següent a la primera matriculació definitiva, es liquida l'impost al tipus que, d'acord amb el que preveu l'article 43 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre,

per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagi estat aprovat per la comunitat autònoma respectiva.

Si la comunitat autònoma no ha aprovat el tipus a què es refereix el paràgraf anterior, s'apliquen els següents:

Vehicles automòbils de turisme de cilindrada inferior a 1.600 centímetres cúbics, si estan equipats amb motor de gasolina, o de cilindrada inferior a 2.000 centímetres cúbics, si estan equipats amb motor dièsel: 5 per 100.

Resta de mitjans de transport: 8 per 100.

Quan la importació definitiva tingui lloc a Canàries dins del segon any següent a la primera matriculació definitiva, es liquida l'impost al tipus que, d'acord amb el que preveu l'article 43 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagi estat aprovat per la Comunitat Autònoma de Canàries.

Si la Comunitat Autònoma de Canàries no ha aprovat el tipus a què es refereix el paràgraf anterior, s'apliquen els següents:

Vehicles automòbils de turisme de cilindrada inferior a 1.600 centímetres cúbics, si estan equipats amb motor de gasolina, o de cilindrada inferior a 2.000 centímetres cúbics, si estan equipats amb motor dièsel: 4 per 100.

Resta de mitjans de transport: 7,5 per 100.

Quan la importació definitiva tingui lloc a la Península i les illes Balears o a Canàries dins del tercer i quart any següents a la primera matriculació definitiva, es liquida l'impost al tipus que, d'acord amb el que preveu l'article 43 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagi estat aprovat per la comunitat autònoma respectiva.

Si la comunitat autònoma no ha aprovat el tipus a què es refereix el paràgraf anterior, s'apliquen els següents:

Vehicles automòbils de turisme de cilindrada inferior a 1.600 centímetres cúbics, si estan equipats amb motor de gasolina, o de cilindrada inferior a 2.000 centímetres cúbics, si estan equipats amb motor dièsel: 3 per 100.

Resta de mitjans de transport: 5 per 100.

En tots els casos la base imposable està constituïda pel valor duaner del mitjà de transport.

4. Quan el mitjà de transport pel qual s'hagi meritat l'impost a Canàries sigui objecte d'introducció, amb caràcter definitiu, a la Península i les illes Balears, dins del primer any següent a la primera matriculació definitiva, el titular ha d'autoliquidar i ingressar les quotes corresponents a la diferència entre el tipus impositiu aplicable a la Comunitat Autònoma de Canàries i el tipus que correspongui aplicar a la comunitat autònoma en què sigui objecte d'introducció amb caràcter definitiu, sobre una base imposable que està constituïda pel valor del mitjà de transport en el moment de la introducció.

El que disposa el paràgraf anterior d'aquest apartat no és aplicable quan, en relació amb el mitjà de transport objecte de la introducció, ja s'hagi exigut l'impost a Canàries amb aplicació d'un tipus

impositiu no inferior al vigent a les comunitats autònomes peninsulars o a la de les illes Balears per a l'esmentat mitjà de transport en el moment de la introducció.

5. A efectes d'aquest impost, es consideren vehicles automòbils de turisme els vehicles compresos als apartats 22 i 26 de l'annex del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.

6. Les liquidacions i autoliquidacions que siguin procedents en virtut dels apartats 3 i 4 d'aquest article i 4 de la disposició transitòria setena no són exigibles en els casos de trasllat de la residència del titular del mitjà de transport al territori on tenen lloc, segons el cas, la importació definitiva o la introducció definitiva. L'aplicació del que disposa aquest apartat està condicionada al compliment dels requisits següents:

a) Els interessats han d'haver tingut la residència habitual a Ceuta i Melilla o a Canàries, segons el cas, almenys durant els dotze mesos consecutius anteriors al trasllat.

b) Els mitjans de transport han d'haver estat adquirits en les condicions normals de tributació existents, segons el cas, a Ceuta i Melilla o a Canàries, i no s'han d'haver beneficiat de cap exempció o devolució en ocasió de la seva sortida dels territoris esmentats.

c) Els mitjans de transport han d'haver estat utilitzats per l'interessat en la seva antiga residència durant un període mínim de sis mesos abans d'haver abandonat la residència esmentada.

d) Els mitjans de transport a què es refereix aquest apartat no s'han de transmetre durant el termini de dotze mesos posteriors a la importació o introducció. L'incompliment d'aquest requisit determina la pràctica de la corresponent liquidació o autoliquidació amb referència al moment en què es produeixi l'incompliment.»

TÍTOL IV

Participació de les comunitats autònomes a l'Agència Estatal d'Administració Tributària

Article 63. *Consell Superior de direcció de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.*

1. El Consell Superior de direcció de l'Agència Estatal d'Administració Tributària està presidit pel president de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i integrat pels membres següents: el director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, que té la vicepresidència primera, el secretari general de Política Fiscal Territorial i Comunitària, el subsecretari d'Hisenda, els directors de departaments i serveis de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, un dels quals és designat secretari pel president del Consell, el director general de Tributs i sis representants de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia, un dels quals té la vicepresidència segona, designats cada any pel Consell de Política Fiscal i Financera.

2. Funcions del Consell Superior de direcció.—El Consell Superior de direcció té les funcions següents:

a) Informar, abans de l'aprovació, del Pla d'objectius de cada any —que inclou el Pla general autonòmic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, resultat de l'agregació dels plans corresponents de cada una de les comunitats i ciutats amb Estatut d'autonomia—, així com sobre les directrius essencials del Pla de control tributari de l'Agència.

b) Ser informat, en el primer quadrimestre de cada any, dels resultats del Pla d'objectius de l'any anterior.

c) Ser informat, periòdicament, del seguiment del Pla anual d'objectius.

d) Proposar línies estratègiques d'actuació i prioritats funcionals de la Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària i, a través d'aquesta, dels consells territorials de direcció per a la Gestió Tributària.

e) Assessorar el president en les qüestions relatives a la política de gestió dels ingressos tributaris, a les necessitats i els problemes que susciti l'aplicació del sistema tributari estatal i duaner, així com en relació amb el funcionament dels òrgans de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, proposant-li la realització d'estudis i programes que consideri necessaris o l'adopció de les mesures que es considerin oportunes en cada cas.

f) Assessorar el president en matèria de coordinació i cooperació amb els òrgans del Ministeri d'Hisenda i amb les administracions tributàries de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia i de les administracions locals.

Article 64. *Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària.*

1. La Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària és l'òrgan col·legiat de participació de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia a l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

2. La Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària depèn directament del president de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, que la presideix, i està integrada pel director de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, que n'ocupa la vicepresidència, set representants de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, un de la Inspecció General del Ministeri d'Hisenda, dos dels altres centres dependents de la Secretaria d'Estat d'Hisenda i per un representant de cada una de les comunitats autònomes de règim comú i de les ciutats amb Estatut d'autonomia.

3. Són funcions de la Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària:

a) Fer els estudis que siguin procedents per a una adequada articulació estructural i funcional del règim autonòmic al marc fiscal estatal i elaborar criteris generals d'harmonització de les polítiques normatives de l'Estat, de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia en matèria de tributs cedits, així com de les relatives a la seva gestió.

b) Analitzar els avantprojectes i projectes normatius de rang legal que s'hagin de sotmetre a l'aprovació del Govern o Consell de Govern respectiu i que modifiquin la regulació dels tributs cedits i emetre'n informe. A aquests efectes, l'Administració General de l'Estat i les autonòmiques s'han de comunicar mútuament, per mitjà de la secretaria tècnica permanent de la Comissió, i amb prou antelació, els avantprojectes esmentats.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, se sotmeten a informe de la Comissió Mixta immediatament després d'aprovar-los els reials decrets llei i projectes de llei, sense perjudici que s'hagin tramès a les Corts Generals o les Assemblees Legislatives de les comunitats autònomes per a la seva tramitació, en els casos següents:

1r Quan les modificacions legislatives es facin per reial decret llei.

2n Quan el projecte normatiu modifiqui en tot o en part l'avantprojecte sotmès a anàlisi o informe de la Comissió Mixta, i

3r En general, quan per qualsevol raó l'avantprojecte se sotmeti a l'aprovació del Govern estatal o del Consell de Govern autonòmic sense temps suficient per complir el que preceptua el paràgraf anterior.

c) Dissenyar la política general de gestió dels tributs cedits gestionats per l'Agència Estatal d'Administració

Tributària i establir directrius per a la seva aplicació.

d) Establir criteris uniformes d'actuació, així com per a la coordinació gestora i intercanvi d'informació entre les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia i entre aquestes i la Hisenda de l'Estat, i, en general, vetllar per l'aplicació de les normes sobre coordinació que conté el títol II d'aquesta Llei.

e) Coordinar els criteris de valoració a efectes tributaris.

f) Emetre els informes que li sol·liciti el Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes, el Ministeri d'Hisenda, les conselleries competents en matèria d'Hisenda de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia.

g) Avaluar els resultats de la gestió dels tributs cedits i de l'actuació dels consells territorials de direcció per a la gestió tributària.

h) Fer els estudis, els anàlisis, els informes o qualsevol altre tipus d'actuació que es consideri necessària en matèria de regulació o aplicació dels tributs cedits a les comunitats autònomes.

i) Evacuar els informes que li siguin sol·licitats per la Junta Arbitral de resolució de conflictes en matèria de tributs de l'Estat cedits a les comunitats autònomes.

j) Dissenyar les línies bàsiques de determinats programes que s'han d'incloure en els plans de control, en relació amb els tributs cedits gestionats per l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

k) Acordar les directrius per a l'execució d'actuacions coordinades en determinats programes inclosos en els plans de control, sense perjudici de les competències pròpies de les diferents administracions tributàries.

l) Rebre i analitzar un informe anual, d'àmbit estatal, sobre tributs cedits gestionats per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, subscrit per la Direcció General d'aquesta.

m) Proposar la implantació de sistemes específics d'intercanvi telemàtic d'informació en assumptes que siguin d'interès mutu per a l'Agència Estatal d'Administració Tributària i les comunitats i ciutats amb Estatut d'autonomia.

n) Proposta d'actes susceptibles d'encomanda de gestió entre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia, d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

4. Pot funcionar a través del ple o a través d'una o diverses comissions de treball, temporals o permanents, que, en tot cas, han de tenir una composició paritària entre les representacions de la hisenda de l'Estat i de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia. Els representants de l'Administració tributària de l'Estat són designats pel president de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i els de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia, pels representants d'aquestes a la Comissió Mixta. La creació o supressió de les comissions de treball, la determinació de les seves comeses, competències i règim de funcionament, les acorda la Comissió Mixta, de conformitat amb les seves normes de règim interior.

5. Es crea, dins de la Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària, una Comissió d'Avaluació Normativa, amb la composició següent: tres representants de l'Administració de l'Estat, que són el secretari general de Política Fiscal Territorial i Comunitària, el director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, el director general de Tributs, o les persones en qui aquests deleguin, i tres representants de l'Administració de les comunitats autònomes nomenats per aquestes, i actua com a secretari el secretari tècnic permanent de la Comissió Mixta.

La Comissió d'Avaluació Normativa es reuneix, amb la convocatòria prèvia de la Secretaria Tècnica Permanent de la Comissió Mixta quan, com a conseqüència

de l'intercanvi normatiu que regula la lletra b) de l'apartat 3 d'aquest article, s'efectuïn observacions en relació amb les propostes normatives a què es refereix el precepte esmentat, que siguin considerades inassumibles per l'Administració autòr i així es comuniqui a l'Administració informant i simultàniament a la Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària.

Reunides les dues administracions, han d'analitzar la normativa proposada i intentar, abans de la promulgació de les normes corresponents, propiciar l'acord sobre les possibles discrepàncies existents en relació amb el contingut de la normativa tributària.

6. La Comissió Mixta compta amb una Secretaria Tècnica Permanent, exercida per un funcionari de l'Agència Estatal d'Administració Tributària amb categoria de subdirector general, que exerceix les funcions següents:

a) Assistir, amb veu i sense vot, a totes les reunions de la Comissió Mixta i de les comissions de treball, i exercir-hi les funcions de secretari.

b) Fer els estudis, informes o treballs que li encomani la Comissió Mixta o el seu president.

c) Impulsar els treballs de la Comissió i donar-hi suport i elaborar una memòria anual dels seus treballs.

d) Actuar d'òrgan permanent de relació entre l'Administració Tributària de l'Estat, les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia i els consells territorials de direcció per a la Gestió Tributària, que han d'informar la secretaria de les reunions fetes i dels acords adoptats al seu si.

e) Elaborar una memòria anual sobre els dictàmens adoptats pels consells territorials de direcció per a la Gestió Tributària relatius a la tributació aplicable en matèria de l'impost sobre el valor afegit —impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla— i impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

7. El ple de la Comissió Mixta es reuneix, almenys, una vegada al semestre, i quan el convoqui el seu president o ho sollicitin, almenys, els representants de tres comunitats autònomes.

8. Per a l'adopció dels acords, la representació de l'Estat a la Comissió Mixta compta amb el mateix nombre de vots que el de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia. No obstant això, l'aprovació de directrius i criteris d'actuació en matèries de regulació o gestió dels tributs cedits la competència dels quals estigui atribuïda a les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia, requereix addicionalment l'aprovació majoritària dels representants de les comunitats i ciutats afectades.

Article 65. *Consells territorials de direcció per a la Gestió Tributària.*

1. Al si de l'estructura de la Delegació Especial o Delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària corresponent, els consells territorials de direcció per a la Gestió Tributària porten a terme les funcions següents:

a) Adopció d'acords en matèria d'intercanvi d'informació entre les administracions estatal i autonòmica.

b) Coordinació i col·laboració en la gestió tributària.

c) Disseny i planificació de l'execució d'actuacions coordinades en determinats programes inclosos en els plans de control.

d) Decidir l'aplicació, dins dels seus àmbits respectius, dels actes susceptibles d'encomanda de gestió entre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia.

2. A més, en relació amb els tributs cedits la gestió dels quals fa l'Agència Estatal d'Administració Tributària, porten a terme, d'acord amb les directrius de la Comissió

Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària, les funcions següents:

a) La direcció de la gestió dels tributs esmentats.

b) L'anàlisi i la valoració dels resultats de la seva aplicació.

c) L'estudi de les propostes i l'adopció de les decisions que contribueixin a millorar-ne la gestió.

d) La formulació a la direcció de l'Agència Estatal d'Administració Tributària de propostes orientades a millorar l'adequació a la gestió dels mitjans disponibles.

e) El desenvolupament i la concreció dels programes inclosos en els plans de control, que preveu la lletra j) de l'apartat 3 de l'article anterior.

Això no obstant, els consells territorials de direcció per a la Gestió Tributària de les ciutats de Ceuta i Melilla no exerceixen aquestes funcions mentre no es produeixi la cessió de tributs en els termes que preveu el títol II d'aquesta Llei.

3. Els consells estan compostos per quatre representants de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i tres de la respectiva comunitat autònoma i ciutat amb Estatut d'autonomia.

Un dels representants de l'Agència Estatal d'Administració Tributària és el seu delegat especial, que presideix el consell territorial, i un altre és el cap de la Dependència Regional de Relacions Institucionals amb les administracions tributàries, que és el que exerceix les funcions de secretari del Consell. Si aquest no hi és, un altre dels representants de l'Agència Estatal d'Administració Tributària és el que exerceix les funcions de secretari. Els consells territorials de les ciutats de Ceuta i Melilla, els presideix el delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en aquestes ciutats.

Segons els assumptes que s'hagin de tractar poden ser convocades a les reunions altres persones amb veu, però sense vot.

4. El funcionament dels consells s'ha d'ajustar a les normes següents:

a) Es reuneixen, almenys, una vegada cada trimestre, a sol·licitud de qualsevol de les dues parts representades.

b) Els acords s'adopten per majoria. Això no obstant, es requereix acord entre les dues administracions per adoptar, de conformitat amb les directrius de la Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària, les decisions següents en relació amb els tributs cedits la gestió dels quals porti a terme l'Agència Estatal d'Administració Tributària:

1. La incorporació als programes anuals de control en via de gestió d'aspectes o paràmetres que derivin de la cessió de tributs gestionats per l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

2. La incorporació al Pla nacional d'inspecció dels programes particularitzats que puguin derivar de la cessió de tributs gestionats per l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

3. L'adequació de les campanyes de publicitat i d'informació i assistència al contribuent a les característiques singulars de l'aplicació dels impostos a cada comunitat autònoma.

4. L'adequació de les campanyes d'informació al ciutadà sobre el resultat de la gestió en l'àmbit respectiu.

5. L'adaptació dels criteris generals sobre ajornaments a l'àmbit de la comunitat autònoma respectiva.

Pel que fa a l'adopció dels dictàmens sobre la tributació aplicable en matèria de l'impost sobre el valor afegit —impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla— i l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, es necessita, igualment, un acord entre les dues administracions. En cas de desacord, es planteja el cas conflictiu davant de la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Hisenda, que resol amb caràcter vinculant.

Article 66. *Modificació de l'article 103 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991.*

U. El subapartat 4 de l'apartat tres de l'article 103 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991, queda redactat de la manera següent:

«4. Existeix un Consell Superior de Direcció de l'Agència Estatal d'Administració Tributària que actua com a òrgan d'assessorament del president i com a òrgan de participació de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia a l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

El Consell Superior de Direcció de l'Agència Estatal d'Administració Tributària està presidit pel president de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i integrat pels membres següents: el director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, que té la vicepresidència primera, el secretari general de Política Fiscal Territorial i Comunitària, el subsecretari d'Hisenda, els directors de departaments i serveis de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, el director general de Tributs i sis representants de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia, un dels quals té la vicepresidència segona, designats cada any pel Consell de Política Fiscal i Financera.

El Consell Superior de Direcció fa les funcions que estableix la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia.»

Dos. S'afegeix un nou apartat tres bis a l'article 103 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991, amb el text següent:

«Tres bis. Òrgans de participació de les comunitats i ciutats amb Estatut d'autonomia a l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Sense perjudici del que estableix el subapartat 4 de l'apartat tres anterior, com a òrgans de participació de les comunitats i ciutats amb Estatut d'autonomia a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, al seu torn, existeixen:

a) A nivell central, la Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària.

b) A nivell territorial, els Consells Territorials de Direcció per a la Gestió Tributària.

Les competències, la composició i les normes de funcionament d'aquests òrgans es regeixen pel que disposa la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia.»

TÍTOL V

Assignacions d'anivellament

Article 67. *Assignacions d'anivellament als serveis públics fonamentals d'educació i sanitat.*

1. A efectes del que disposa l'apartat 3 de l'article 15 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, es considera que:

a) Queda afectat el nivell de prestació del servei públic fonamental d'educació, quan l'increment del nom-

bre d'alumnes d'ensenyament obligatori a la comunitat autònoma entre un any i el següent, expressat en termes percentuals, sigui superior, en més de 3 punts, a l'increment percentual que experimenti en aquell mateix període la mitjana nacional.

b) Queda afectat el nivell de prestació del servei públic fonamental de sanitat, quan l'increment de la població protegida, degudament ponderada en funció de l'edat, a la comunitat autònoma entre un any i el següent, expressat en termes percentuals, sigui superior, en més de 3 punts, a l'increment percentual que experimenti en aquell mateix període la mitjana nacional.

2. Quan es produeixi alguna de les circumstàncies a què es refereix l'apartat anterior, l'Administració General de l'Estat i la de la comunitat autònoma respectiva han d'analitzar conjuntament les causes i possibles solucions, de manera que, examinat en conjunt el finançament de la comunitat, es conclouï si és procedent o no que aquesta participi en les assignacions d'anivellament.

3. A efectes del que disposa l'apartat 1, es considera que queden afectats els nivells de prestació dels serveis públics fonamentals d'educació i sanitat quan els increments a què es refereixen, respectivament, les lletres a) i b) siguin superiors en més d'1 punt a les mitjanes nacionals que s'hi estableixen quan la superfície de la comunitat autònoma sigui superior a 90.000 quilòmetres quadrats.

TÍTOL VI

Adaptació de la Llei general de sanitat i del text refós de la Llei general de la Seguretat Social

Article 68. *Modificació de la Llei general de sanitat.*

1. S'introdueix una nova lletra a l'apartat 1 de l'article 79 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, amb la redacció següent:

«e) Tributs estatals cedits.»

2. El contingut de l'article 82 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, queda redactat de la manera següent:

«El finançament dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social transferits a les comunitats autònomes s'efectua segons el sistema de finançament autònomic vigent en cada moment.

Les comunitats autònomes que tinguin assumida la gestió dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social han d'elaborar anualment el pressupost de despeses per a la funció esmentada, que ha de contenir com a mínim el finançament que estableix el sistema de finançament autònomic.

El pressupost, una vegada aprovat, s'ha de remetre als òrgans competents de l'Administració de l'Estat, a efectes de conèixer l'import del finançament total que es destina a l'assistència sanitària de la Seguretat Social.»

Article 69. *Modificació del text refós de la Llei general de Seguretat Social.*

L'apartat 2 de l'article 86 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda redactat de la manera següent:

«2. L'acció protectora de la Seguretat Social, en la seva modalitat no contributiva i universal, es finança mitjançant aportacions de l'Estat al pressupost de la Seguretat Social, sense perjudici del que estableix l'article 10.3, primer incís, d'aquesta Llei, a excepció de les prestacions i els serveis d'as-

sistència sanitària de la Seguretat Social i els serveis socials la gestió dels quals estigui transferida a les comunitats autònomes, cas en què el finançament s'efectua de conformitat amb el sistema de finançament autonòmic vigent en cada moment. Les prestacions contributives, les despeses derivades de la seva gestió i les de funcionament dels serveis corresponents a les funcions d'afiliació, recaptació i gestió economicofinancera i patrimonial es financen bàsicament amb els recursos a què es refereixen les lletres b), c), d) i e) de l'apartat anterior, així com, si s'escau, amb les aportacions de l'Estat que s'acordin per a atencions específiques.

Als efectes que preveu el paràgraf anterior, la naturalesa de les prestacions de la Seguretat Social és la següent:

a) Tenen naturalesa contributiva:

Les prestacions econòmiques de la Seguretat Social, a excepció de les que assenyalen la lletra b) següent.

La totalitat de les prestacions derivades de les contingències d'accidents de treball i malalties professionals.

b) Tenen naturalesa no contributiva:

Les prestacions i els serveis d'assistència sanitària incloses a l'acció protectora de la Seguretat Social i els corresponents als serveis socials, llevat que derivin d'accidents de treball i malalties professionals.

Les pensions no contributives per invalidesa i jubilació.

Els complements a mínims de les pensions de la Seguretat Social.

Les assignacions econòmiques de la Seguretat Social per fill a càrrec.»

Disposició addicional primera. Assignacions d'anivellament.

El que disposa l'article 67 només és aplicable a les desviacions que es produeixin en el sistema de finançament de les comunitats autònomes que entra en vigor l'1 de gener de 2002.

Disposició addicional segona.

Els pagaments que s'han d'efectuar a les comunitats autònomes pels lliuraments a compte del rendiment cedit de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponents al mes de desembre de l'any 2001 es fan en el mes esmentat amb aplicació al pressupost d'ingressos de l'any 2001.

Disposició addicional tercera.

En relació amb la comunitat autònoma de Canàries, tant la determinació dels recursos financers l'any base 1999 i la suficiència dinàmica, com el règim de cessió de tributs, es fan respectant el que estableix el seu peculiar règim econòmic i fiscal.

Disposició transitòria primera. Ceuta i Melilla.

De conformitat amb el que preveu l'article 36.9 de la Llei orgànica 1/1995, de 13 de març, de l'Estatut d'autonomia de Ceuta, i l'article 36.9 de la Llei orgànica 2/1995, de 13 de març, de l'Estatut d'autonomia de Melilla, la llei en virtut de la qual se cedeixin tributs de l'Estat a les ciutats amb Estatut d'autonomia determina l'abast i els termes de la cessió, que es regeix, en la part que li sigui aplicable, pel que disposa el títol II d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. Finançament dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social.

1. L'Estat garanteix a les comunitats autònomes que tinguin assumida la gestió dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social, que el finançament dels serveis l'any 2002 és, com a mínim, l'obtingut l'últim any del sistema vigent de finançament dels serveis de sanitat en el període 1998-2001.

2. Durant els tres primers anys del sistema de finançament, l'Estat garanteix a les comunitats autònomes que tinguin assumida la gestió dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social, que l'índex d'evolució del finançament assignat té un índex d'evolució del PIB nominal a preus de mercat.

Disposició transitòria tercera. Capacitat normativa de les comunitats autònomes en l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs els anys 2003, 2004 i següents.

1. L'any 2003 la banda a la qual es refereix l'article 44 és la següent:

a) Gasolina: des de 0 fins a 17 euros per 1.000 litres.

b) Gasoil d'ús general: des de 0 fins a 17 euros per 1.000 litres.

c) Gasoil d'usos especials i de calefacció: des de 0 fins a 4,25 euros per 1.000 litres.

d) Fueloil: des de 0 fins a 0,70 euros per tona.

e) Querosè d'ús general: des de 0 fins a 17 euros per 1.000 litres.

f) Querosè de calefacció: des de 0 fins a 4,25 euros per 1.000 litres.

2. L'any 2004 i següents, la banda a la qual es refereix l'article 44 és la següent:

a) Gasolina: des de 0 fins a 24 euros per 1.000 litres.

b) Gasoil d'ús general: des de 0 fins a 24 euros per 1.000 litres.

c) Gasoil d'usos especials i de calefacció: des de 0 fins a 6 euros per 1.000 litres.

d) Fueloil: des de 0 fins a 1 euro per tona.

e) Querosè d'ús general: des de 0 fins a 24 euros per 1.000 litres.

f) Querosè de calefacció: des de 0 fins a 6 euros per 1.000 litres.

3. Per a l'any 2005 i següents, el límit superior de la banda del tipus de gravamen autonòmic pot ser actualitzat per la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Disposició transitòria quarta. Impost especial sobre determinats mitjans de transport i impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

1. No obstant el que disposen els articles 48 i 50, l'efectivitat de la delegació de competències en relació amb la recaptació del resultat derivat de les actuacions de comprovació i investigació, així com la delegació de competències en relació amb les actuacions d'inspecció, no té efecte en l'impost especial sobre determinats mitjans de transport ni en l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs fins a l'any 2003.

2. Durant l'any 2002, les comunitats autònomes no poden regular els aspectes de recaptació i inspecció de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

Disposició transitòria cinquena.

L'any 2002 el Tresor pot concedir bestretes a les comunitats autònomes a compte dels recursos que, amb càrrec als pressupostos de despeses, d'ingressos o altres de no pressupostaris, els puguin correspondre, per al finançament de les competències traspassades.

Les bestretes es cancel·len una vegada es produeixin les condicions necessàries perquè es puguin aplicar als diferents conceptes anteriors i, en tot cas, dins de l'exercici pressupostari.

Disposició transitòria sisena. *Tributs de l'Estat cedits a les comunitats autònomes i aplicació, l'any 2002, del que disposa l'article 7.3.*

1. Quan la cessió de tributs que regula el títol II d'aquesta Llei no sigui aplicable en totes les comunitats autònomes i per aplicació de les lleis 30/1983, de 28 de desembre, reguladora de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, i 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, el rendiment d'un tribut cedit determinat o la competència per a la seva gestió, liquidació, recaptació i inspecció correspongui a una comunitat autònoma diferent d'aquella a la qual li correspondria d'acord amb el títol II d'aquesta Llei, preval el que resulti d'aplicar les lleis 30/1983, de 28 de desembre, reguladora de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, i 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, en funció de la comunitat autònoma de què es tracti.

2. Les normes que conté el títol II d'aquesta Llei s'apliquen als fets imposables que es meritin a partir de l'entrada en vigor de la respectiva Llei específica de cessió de tributs de l'Estat que es remeti a les normes esmentades. Mentrestant es continuen aplicant les normes que contenen les lleis 30/1983, de 28 de desembre, reguladora de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, i 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, en funció de la comunitat autònoma de què es tracti.

No obstant el que disposa l'article 7.3 d'aquesta Llei, l'any 2002, les comunitats autònomes han de destinar al finançament dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social, com a mínim, l'import dels recursos que, l'any esmentat, proporcionen el nou sistema de finançament per al finançament d'aquests serveis.

A aquests efectes, es considera import dels recursos que proporciona el nou sistema per al finançament d'aquests serveis la suma de les quantitats següents:

a) El rendiment de l'any 2002 corresponent a la cessió del 35 per 100 de la recaptació líquida per l'impost sobre el valor afegit.

b) El rendiment de l'any 2002 corresponent a la cessió del 40 per 100 de la recaptació líquida pels impostos sobre la cervesa, el vi i begudes fermentades, productes intermedis, alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre labors del tabac.

c) El rendiment de l'any 2002 corresponent a la cessió del 100 per 100 de la recaptació líquida per l'impost sobre l'electricitat.

d) El rendiment de l'any 2002 corresponent a la cessió del 100 per 100 de la recaptació per l'impost especial sobre determinats mitjans de transport.

e) El rendiment de l'any 2002 corresponent a la cessió del 100 per 100 de la recaptació per l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

f) La part del fons de suficiència de l'any 2002 que correspongui al finançament dels serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social.

Disposició derogatòria única.

Des de l'1 de gener de 2002 queden derogades la Llei 30/1983, de 28 de desembre, reguladora de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, i la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesu-

res fiscals complementàries, per a les comunitats autònomes que compleixin els requisits del nou sistema de finançament.

Disposició final primera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», si bé té efectes des de l'1 de gener de 2002, a excepció de la disposició addicional segona que té efectes des del dia 17 de desembre de 2001.

Disposició final segona.

1. El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els règims tributaris forals de concert i conveni econòmics vigents als territoris històrics del País Basc i la Comunitat Foral de Navarra, respectivament.

2. El nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut que regula aquesta Llei i que és aplicable des de l'1 de gener de 2002, així com el nou règim general de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, la participació d'aquestes en l'Agència Estatal d'Administració Tributària i les assignacions d'anivellament dels serveis públics fonamentals, només són aplicables a les comunitats autònomes que hagin rebut la transferència dels serveis que es financen mitjançant el nou sistema i, en comissió mixta, l'acceptin.

Les comunitats autònomes que no hagin rebut la transferència dels serveis que es financen mitjançant el nou sistema o que, en comissió mixta, no l'acceptin en la seva integritat, inclosa la cessió de tots els tributs susceptibles de ser cedits, es financen mitjançant lliuraments a compte que, a aquest efecte, estableixen les lleis de pressupostos generals de l'Estat fins que, rebuda la transferència dels serveis que s'han de finançar a través del nou sistema, la comissió mixta respectiva accepti en la seva integritat el nou sistema de finançament.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24963 LLEI 22/2001, de 27 de desembre, reguladora dels fons de compensació interterritorial. («BOE» 313, de 31-12-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 2 de la Constitució fonamenta l'Estat de les autonomies com a forma d'organització territorial del poder públic a Espanya i garanteix el principi de solidaritat com un dels eixos sobre els quals se sosté aquest Estat de les autonomies.

Dins el títol VIII, dedicat a l'organització territorial de l'Estat, l'article 138.1 obliga l'Estat a garantir la realització efectiva del principi de solidaritat consagrat a l'article 2